

VERSLAG VAN HET **15E CONGRES** VAN DE SOCIALISTISCHE PARTIJ

DE FUNDAMENTEN VERSTERKEN

24 NOVEMBER 2007 IN DE VAN NELLE ONTWERPFABRIEK ROTTERDAM

© SP, 2008

Foto cover: Tijn Akkerman

**VERSLAG VAN HET 15E CONGRES
VAN DE SOCIALISTISCHE PARTIJ**

**DE FUNDAMENTEN
VERSTERKEN**

24 NOVEMBER 2007 IN DE VAN NELLE ONTWERPFABRIEK ROTTERDAM

INHOUD

Opening dagvoorzitters	6
Presentatie kandidaten Partijbestuur	7
Inleiding debat kandidaten Partijbestuur door Tiny Kox	10
Eerste termijn debat kandidaten Partijbestuur	12
Eerste intermezzo: Gouden Tomaat voor Hans van Hooft sr	15
Beantwoording door Tiny Kox van eerste termijn	16
Inleiding congresstuk door Hans van Heijningen	17
Eerste termijn debat congresstuk	19
Beantwoording door congrescommissie van eerste termijn	30
Tweede intermezzo: “Stop de Uitverkoop van de Thuiszorg”	37
Derde intermezzo: “De SP, je weet toch!”	37
Tweede termijn debat congresstuk	38
Vierde intermezzo: Irak	43
Beantwoording door congrescommissie van tweede termijn	43
Vijfde Intermezzo: “Bedankt Marga van Broekhoven!”	46
Stemming amendementen, moties en congresstuk	48
Verkiezing Partijbestuur	49
Afsluitende toespraak van Jan Marijnissen	50

OPENING DAGVOORZITTERS

Om stipt 10 uur worden alle bezoekers wakker geschud met een spetterend slagwerkoptreden: de dag kan beginnen!

Na de vertoning van een kort filmpje over de verkiezingswinst van de SP, die pas het begin is, heten Bob Ruers en Riet de Wit iedereen welkom. Zij zullen de gehele dag het voorzitterschap op zich nemen. Riet is wethouder van de SP in Heerlen. Bob is advocaat in Utrecht en was lid van de Eerste Kamer en fractievoorzitter Utrecht. Als eerste neemt Riet het woord:

“Welkom in Rotterdam en welkom in dit prachtige gebouw: de Van Nelle Ontwerpfabriek – een industrieel monument en een sieraad voor de bouwkunst in Nederland. Een plaats waar ooit, nog niet eens zo heel lang geleden, arbeiders hard werkten en niet veel verdienden, maar er werd hier wel veel winst gemaakt. Je zou kunnen zeggen dat dit een monument is voor de werkende klasse in dit land. En nu met een geheel eigentijdse invulling. Wij vinden het heel bijzonder om op zo’n plek te zijn, een plek met zo veel historie en we hopen dat u dat ook vindt. Dit lijkt ons de juiste plaats voor het 15e congres met als uitdagende titel “De fundamenten versterken”.

Sinds ons laatste congres in oktober vorig jaar is er veel veranderd in de politiek en in Nederland. In oktober 2006 stonden we voor de Kamerverkiezingen en waren de verwachtingen hoog gespannen. Die verwachtingen zijn meer dan waargemaakt. U weet hoe het ging: sinds 22 november is het politieke landschap door de SP veranderd, we zijn drie keer zo groot geworden. We hebben 25 zetels in de Tweede Kamer en 11 zetels in de Eerste kamer. Ik zie de Kamerleden op de voorste rij zitten; als zij even kunnen gaan staan, zien we voor wie we afgelopen jaar allemaal campagne hebben gevoerd.

De SP is drie keer zo groot, en dat is mooi. Ook ons ledenbestand is gegroeid van 46.000 leden naar meer dan 50.000 leden vandaag. En dat is toch maar wel een heel Feyenoord-stadion vol. En u vertegenwoordigt al die leden; onze complimenten. Omdat we een record aantal leden hebben zijn er op dit congres voor het eerst meer dan 1000 afgevaardigden. Ik moet zeggen dat nog een aantal mensen vanuit het Noorden of Zuid-Limburg onderweg zijn, maar uiteindelijk zullen ze hier arriveren, zij het wat later.

U allen, met 1000 man en vrouw sterk, gaat vandaag belangrijke beslissingen overwegen en uiteindelijk zelfs nemen. Of u nou lang of kort bij de SP bent, als u hier bent, bent u een gekozen afgevaardigde, bent u de SP, en maakt u uit hoe we straks besluiten gaan nemen. Het straks gekozen Partijbestuur zal die besluiten gaan uitvoeren.

Hoe gaat we het vandaag doen? We gaan vanochtend discussiëren over het nieuwe Partijbestuur, waarover we later gaan stemmen. Daarna gaan we debatteren en stemmen over de congresstukken. Ik moet zeggen: dat betekent vandaag wel heel hard werken. We hebben een overvolle agenda, er zijn veel verschillende sprekers, maar we zijn niet voor niets een in fabriek... Het tempo zal hoog liggen en ik vraag om uw medewerking. Ik ga ervan uit dat u zich aan de spelregels houdt. Let dus op de maximum spreektijd van twee minuten. Bob en ik zullen hier rechtvaardig maar streng op toezien.”

PRESENTATIE KANDIDATEN PARTIJBESTUUR

Bob bedankt Riet voor de inleiding en geeft aan dat we eerst gaan beginnen met het kiezen van het nieuwe Partijbestuur: “Het debat hierover zal in twee ronden worden gevoerd. Alleen degenen die zich in de eerste termijn hebben aangemeld als spreker kunnen ook in de tweede termijn naar de microfoon lopen. Om de spreektijden en u in de hand te houden, hebben we achterin een stoplicht: als het oranje wordt, dan is het tijd om af te ronden. Als u niet stopt, zullen wij u wel stoppen. U bent dus gewaarschuwd!

Voor we beginnen, wil ik de leden van de congrescommissie uitnodigen plaats te nemen op het podium. De congrescommissie zal gedurende de hele dag reageren op de inbreng vanuit de zaal. Namens de congrescommissie zullen spreken: Agnes Kant, Vincent Mulder, Marga van Broekhoven, Tiny Kox, Hans van Heijningen en Nico Heijmans. Deze congrescommissie is ingesteld door de Partijraad.

Voor ik Tiny het woord geef, eerst nog even het volgende. De congrescommissie heeft ervoor gekozen dat alle kandidaten voor het nieuwe Partijbestuur zich op dezelfde manier kunnen presenteren: door middel van de schriftelijke uitleg die u is thuisgestuurd en door middel van een kort filmpje. Helaas kunnen de kandidaten niet zelf hun kandidatuur persoonlijk toelichten.

De kandidaten voor het Partijbestuur zijn: Jan Marijnissen, Hans van Heijningen, Alfred Wams, Herman Beekers, Rosita van Gijlswijk, Ingrid Gyömörei-Agelink, Pieter Koning, Hans van Leeuwen, Renske Leijten, Kevin Levie, Anne-Marie Mineur, Vincent Mulder, Bert Peterse, Ronald van Raak, Manja Smits, Sjoerd Uitslag, Paul Ulenbelt, Bart Vermeulen en Riet de Wit-Romans.

Jan Marijnissen, 55 jaar, woont in Oss, was raadslid en afdelingsvoorzitter, Statenlid en districtsbestuurder, en is sinds 1988 Partijvoorzitter en sinds 1994 fractievoorzitter in de Tweede Kamer. “Als grote partij zullen we moeten werken aan het vinden en opleiden van nieuwe mensen voor de belangrijke taken die voor ons liggen, in de partij en ook daarbuiten. We zullen door moeten gaan met het ontwikkelen van onze analyses en standpunten.” Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Hans van Heijningen, 54 jaar, woont in Amsterdam. Hij was politiek actief op de thema's globalisering, de Irak- en Afghanistanoorlog, en Latijns-Amerika. Werkte als fractiemedewerker op het vlak van buitenland-politiek, en is sinds twee jaar algemeen secretaris. Hij ziet het versterken van de basis en een goede communicatie tussen afdelingen en Partijbestuur als voorwaarde om als SP succesvol te blijven de komende jaren. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Alfred Wams, 48 jaar, vindt dat er onvoldoende gelegenheid is om tegenover de leden of op ons congres te getuigen van slecht bestuur. Hij wil andere leidinggevendenden confronteren met een compleet verwaarloosde organisatie en de haast vijandige houding die hier meestal tegenover wordt gesteld, omdat hij denkt dat er hard gewerkt moet worden aan meer vertrouwen en waardering vanuit de samenleving. Alfred heeft zichzelf gekandideerd; zijn kandidatuur heeft de steun van 25 leden.

Herman Beekers is opgegroeid in Oss, Paramaribo en Venlo, is 56 jaar en coördinator van het SP-webteam. Hij behoorde in 1972 tot de oprichters van de SP, was voorzitter van de afdeling Nijmegen, hoofdredacteur van de Tribune en sinds 1995 lid van het Partijbestuur. Hij wil zijn ervaring op het gebied van communicatie en publiciteit graag blijven inzetten. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Rosita van Gijlswijk komt uit Groningen, is 33 jaar, studeerde HBO Sociaal-Juridische Dienstverlening en werkte voor AbvaKabo FNV. Ze begon in 1995 als actief lid in Groningen, was daar zeven jaar raadslid, vanaf 2001 verantwoordelijk voor de scholing binnen de SP en zit nu in de Tweede Kamer. Zij wil graag

lid van het Partijbestuur blijven om het werken op lokaal niveau, scholing en onze partijorganisatie op die manier te versterken. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Ingrid Gyömörei-Agelink is geboren in Rotterdam, woont in Den Haag, is 45 jaar en heeft een achtergrond als B-verpleegkundige en in de reiswereld. Ze is fractievoorzitter in de gemeenteraad van Den Haag, zat in het Partijbestuur van 2001 tot 2004 en werkt als fractielid op het terrein van integratie. Zij wil graag bijdragen aan de ontwikkeling van de SP als politiek marktleider. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Pieter Koning, 24 jaar, is geboren in Utrecht, opgegroeid in Maastricht, en sinds 2000 partijlid. Hij is historicus en werkt in een farmaceutisch magazijn. Hij was twee jaar bestuurslid bij SP-Utrecht en actief bij ROOD-Utrecht. Hij wil aandacht besteden aan wijk- en dorpswerkgroepen en contact met de afdelingen. Pieter heeft zichzelf gekandideerd en heeft de steun van 25 leden.

Hans van Leeuwen woont in Leidschendam, is 55 jaar, werkte vanaf 2000 als medewerker bij de SP en zit nu in de Tweede Kamer. Hij is actief geweest als bestuurslid, voorzitter en raadslid. Graag zou hij zijn Partijbestuurslidmaatschap verlengen om de SP verder succesvol te ontwikkelen, waarbij zijn cultuurervaring van meerwaarde is. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Renske Leijten is 28 jaar, studeerde in Groningen en heeft zich vier jaar ingezet om ROOD, jong in de SP, te versterken en jongeren actief te betrekken bij de SP. Ze zit nu in de Tweede Kamer om dit op landelijk niveau te doen. Graag zou zij het Partijbestuur versterken op jongerenthema's, zowel in het land als in de Kamer. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Kevin Levie is geboren Rotterdammer, 21 jaar, en studeert culturele antropologie. Hij werd in 2002 actief bij de landelijke en lokale ROOD, en is sinds 2003 organisatiesecretaris van de afdeling Rotterdam. Hij vindt dat onze grootste uitdaging de komende jaren is om de SP beter te wortelen onder de mensen, ook onder migranten en in de vakbonden. Daarvoor moet de basis van de partij, de afdelingen, verder worden versterkt. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Anne-Marie Mineur is 40 jaar en is raadslid in de Bilt. Ze is wetenschapper en journalist, en wil graag in het Partijbestuur inbrengen dat de lijnen met de afdelingen kort worden gehouden. Dat zal ze doen met tact, maar wel door te zeggen waar het op staat. De kandidatuur van Anne-Marie wordt ondersteund door de afdeling De Bilt.

Vincent Mulder is landbouwkundig ingenieur, 47 jaar, heeft enkele jaren als ontwikkelingswerker in Vietnam gewerkt. Hij is sinds 1988 lid van de SP. In 1998 werd hij afdelingsvoorzitter van Hengelo. De afgelopen jaren was hij regiobestuurder en momenteel is hij teamleider van het scholingsteam. De SP moet zich in zijn ogen ontwikkelen tot een partij die op meer plaatsen actief is en op die manier bijdraagt aan een menselijkere en socialere wereld. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Bert Peterse is 24 jaar, in 1998 lid geworden van de SP, geboren en getogen in Nijmegen en student economie. Hij is al tien jaar actief, onder andere als bestuurslid, regiobestuurder, scholer en fractieassistent voor de Nijmeegse raadsfractie. Hij wil zich inzetten voor de basis, door te zorgen dat de afdelingen verder versterkt worden. Hij wil graag zijn kennis en ervaring op inspirerende wijze overbrengen. Bert wordt gekandideerd door de afdeling Nijmegen.

Ronald van Raak, 38 jaar, woont in Amsterdam, is historicus en filosoof. Hij werkte voor het Wetenschappelijk Bureau van de SP, was Eerste Kamerlid en zit momenteel in de Tweede Kamer. Hij wil graag lid van het Partijbestuur blijven om te zorgen dat de SP een nog grotere partij wordt, maar ook een echte socialistische partij blijft. Waarin mensen actief worden omdat ze idealen hebben. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Manja Smits, 22 jaar, is student geschiedenis in Groningen, was actief voor ROOD, en is nu afdelingsvoorzitter voor de SP-Groningen. Als lid van het Partijbestuur wil zij het geluid van de afdelingen laten horen. Zij wil haar ervaringen, bijvoorbeeld met de SP als partij in het college, graag inzetten om de SP nog beter klaar te maken voor een spannende, hoopgevende toekomst. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Sjoerd Uitslag, 25 jaar, wil graag deel blijven uitmaken van het Partijbestuur, zit in de gemeenteraad voor de SP-Heuvelrug en ondersteunt het werk in de Tweede Kamer. Hij is van mening dat een sociale samen-

leving zich niet laat afkondigen vanuit de gemeenteraad of Den Haag, maar door de mensen zelf moet worden gedragen. Daarom wil hij het activisme versterken en de lijnen tussen 'lokaal' en 'landelijk' kort houden. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Paul Ulenbelt is 55 jaar, is woordvoerder sociale zaken in de Tweede Kamerfractie, heeft een verleden in de vakbonden, en heeft gewerkt als onderzoeker op het gebied van werken met chemische stoffen. Hij wil graag lid van het Partijbestuur blijven om zich in te zetten voor de ontwikkeling van ons sociaal-economisch beleid en goede contacten met de vakbonden. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Bart Vermeulen, 28 jaar, is van 1999 tot 2003 afdelingsvoorzitter van de SP-Leiden geweest, regiobestuurder Zuid-Holland, en was een van de oprichters van de afdeling Leiderdorp. Momenteel is hij fractievoorzitter voor de SP in de Provinciale Staten van Zuid-Holland. Hij vindt de balans tussen parlementair werk en actievoeren erg belangrijk. Binnen het Partijbestuur wil hij speciale aandacht geven aan de relatie tussen de afdelingen in de regio's en de Statenfracties. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur.

Riet de Wit-Romans, 59 jaar, is vanaf de oprichting van de SP actief, vooral in de Oostelijke Mijnstreek. Zij is mede-oprichtster van de afdeling Heerlen, was regiobestuurder, lid van het Partijbestuur, lid van het scholingsteam, en SP-wethouder in Heerlen. Zij zou zich graag inzetten om mee te werken aan de ontwikkeling van de partij en het versterken van de afdelingen, bestuursleden en ieder die zich actief inzet voor onze partij. Deze kandidaat wordt voorgedragen door het Partijbestuur."

Bob kondigt aan dat het debat over de kandidaten voor het Partijbestuur gaat beginnen en geeft het woord aan Tiny Kox.

INLEIDING DEBAT KANDIDATEN PARTIJBESTUUR DOOR TINY KOX

“Zo partijgenoten, dat zijn ze. De negentien partijgenoten uit wie wij vandaag een keuze kunnen maken om de vijftien plaatsen in het Partijbestuur in te vullen. Ik ben gevraagd door de congrescommissie om de inleiding te verzorgen, maar laat ik eerst een misverstand uit de wereld helpen. In de media is de laatste tijd nogal veel over de SP geschreven, en ook mijn naam valt regelmatig. In een drietal tijdschriften wordt de vraag gesteld of ik wel of geen charisma heb. Laat daarover geen misverstand bestaan: ik had nooit charisma en ik heb nooit charisma gehad. Ik rijd al twintig jaar Skoda. [Gejuich vanuit de zaal.] Of u daar nou voor moet klappen? Want dit is een automerk dat altijd achter fietsers aanrijdt in de Tour de France, om te demonstreren dat het een moderne auto is, maar goed. U hebt ervoor geklapt en dat misverstand is ook weer uit de wereld geholpen. En u snapt dat als je geen charisma hebt en alleen in een Skoda rijdt, je erg vereert bent als je hier namens de congrescommissie iets mag zeggen.

Laten we het kort hebben over het Partijbestuur en de taken van het Partijbestuur. Volgens onze Statuten leidt en bestuurt het Partijbestuur onze partij. Dat betekent dat zij toezicht houdt op de gang van zaken, dat zij aanwijzingen geeft aan de leden en afdelingen van de partij, dat zij uitzet op welke manier wij congressen en partijraden moeten voorbereiden, en dat zij uitvoert wat u vandaag als congres en de partijraden door het jaar heen besluiten. Dat doen ze voor een periode van twee jaar, daarna is de pret weer over en dan kiezen we weer opnieuw. Dat is belangrijk werk, dat kunnen we niet onderschatten. Ik denk dat op een dag dat we het nieuwe Partijbestuur kiezen, het goed is complimenten te maken aan het vertrekkende Partijbestuur. Onder leiding van deze mensen zijn we groter geworden, hebben we meer dan 50.000 leden gekregen. Volgens mij zijn er besturen van politieke partijen in Nederland, die minder presteren. Zo, dat is ook maar gezegd.

Dan nu ter zake. We kiezen vandaag een deel van het Partijbestuur. We hebben zestien kandidaten voor de dertien plekken van de algemeen bestuursleden. We hebben twee kandidaten voor één post als algemeen secretaris, en één kandidaat voor de post als Partijvoorzitter. Vijftien kandidaten in totaal worden voorgedragen door de congrescommissie, de andere kandidaten zijn vanuit de afdelingen en de leden naar voren geschoven. De regels zijn vandaag heel eenvoudig: iedereen, ongeacht het aantal kandidaten, moet eerst de kiesdrempel van 50 procent plus één halen. En regel twee: als er meer kandidaten zijn dan posten, dan geldt de regel “de meeste stemmen gelden”.

Volgens onze statuten kan ieder lid van de SP zich kandideren. Het is fijn dat u dat niet allemaal heeft gedaan, want dan hadden we toch wel een probleem gehad. Maar de congrescommissie vindt het ook werkelijk fijn dat negentien mensen die moed wel hebben om zich kandidaat te stellen. Daarover mogen we ook onze waardering uitspreken.

Er gelden verder geen andere beperkingen, onze statuten staan die ook niet toe. Ieder lid kan kandidaat worden, ongeacht de staat van dienst, het aantal partijjaren, je leeftijd en je huidige plek in de partij. Of je nu alleen lid bent, activist, raadslid, afdelingsvoorzitter, organisatiesecretaris, wethouder, Statenlid, Kamerlid of iets anders. Je mag je gewoon kandidaat stellen. Het is vervolgens wel aan ú (het congres, red.) om een keuze te maken.

We hebben, zoals u hebt gemerkt, alle kandidaten de kans gegeven zich te presenteren. Op het internet kon u zelfs met de kandidaten in discussie gaan. Daar heb ik, vind ik zelf, maar in beperkte mate gebruik van gemaakt, maar ik heb wel gemerkt dat veel mensen zijn gaan kijken om te zien wat voor vlees we in de kuip hebben.

Ik zei dat we vandaag maar een deel van het Partijbestuur kiezen. Het grootste deel hebben we de afgelopen maanden al gekozen, namelijk de twintig regiovertegenwoordigers die jullie op de zeven regioconferenties gekozen hebben. Dat zijn twintig directe vertegenwoordigers van de basis in het bestuur van de partij. Voor alle kranten die het steeds hebben over de partijtop wil ik zeggen, ja, die top wordt gekozen door de basis van de partij. Dat is bij andere partijen soms ook wel eens anders. Verder maken volgens de statuten de voorzitters van de fracties in de Tweede Kamer, Eerste Kamer en Europees Parlement uit hoofde van hun functie deel uit van het Partijbestuur.

Vandaag vullen we dus de resterende posten in het Partijbestuur, zodat we na vandaag weer helemaal op orde zijn. Dit zijn belangrijke posten, dertien algemeen bestuursleden, een algemeen secretaris en een Partijvoorzitter. Over die twee laatste functies nog kort: sinds 1993 hanteert onze partij het stelsel dat de Partijvoorzitter de politieke leiding heeft en de algemeen secretaris de organisatorische leiding. Samen maken ze deel uit van het Partijbestuur. Ik hoop dat deze opmerking vooraf helpt om alles nog even op een rij te zetten.

Ik denk dat het nu tijd is u het woord te geven met opmerkingen; voor zover mogelijk zal de congrescommissie deze vervolgens graag beantwoorden, waarna er ook nog een tweede termijn is.”

Riet bedankt Tiny en geeft het woord aan de zaal.

EERSTE TERMIJN DEBAT KANDIDATEN PARTIJBESTUUR

Vijftien sprekers hebben aangevraagd om het woord te voeren over het te kiezen Partijbestuur. Eén voor één nemen ze plaats achter de microfoon.

Tim van Houten, Leiden: “Leiden is blij dat er gekozen kan worden, hoewel de keuze vandaag wel beperkt is, maar dat is logisch. Besturen is niet eenvoudig, maar een uitdaging. Alle kandidaten hebben dan ook ons vertrouwen. Vandaag worden alleen de voorzitter en de algemeen secretaris in functie gekozen. Geld is echter ook heel belangrijk. Afgelopen jaren hebben we een heel geweldige penningmeester gehad. Het is jammer dat het nu, in de voordracht van de congrescommissie, niet duidelijk is wie in de toekomst deze penningen gaat beheren. Misschien is het een idee om in de toekomst ook de penningmeester in functie te kiezen.”

Ron Meijer, Heerlen: bedankt het vertrekkende Partijbestuur, heeft veel vertrouwen in de kiescommissie en steunt het liggende voorstel.

Sandra Beckerman, Groningen: “Groningen wil de voorgedragen lijst van harte ondersteunen. Er is een mooie mix van mensen met verschillende achtergronden en leeftijden, afkomstig uit kleinere en grotere afdelingen overal in het land. Er is gekozen voor mensen met ervaring in raden, Staten, Eerste en Tweede Kamer, en vooral mensen met ervaring in het opzetten, leiden en organiseren van alle mogelijke soorten acties. Dit is een team dat ervoor kan zorgen dat we in kwaliteit en kwantiteit doorgroeien, dat we nog meer mensen aan ons binden en samen de strijd kunnen aangaan voor een socialer en beter Nederland. Ik mag het vast niet van haar zeggen, maar ik en mijn afdeling zijn heel trots dat Manja is voorgedragen voor het Partijbestuur. Niet alleen omdat zij een grote afdeling leidt, of vanwege haar ervaring, maar ook en juist omdat ze gewoon een verdomd goed socialist is, die heldere ideeën heeft hoe de wereld eruit zou moeten zien, en hoe we dat met de SP gaan bereiken.”

Colette Sacco, Purmerend: bedankt de vertrekkende leden, voor het werk dat zij hebben verzet, en met name Marga van Broekhoven [applaus] die zij zelf altijd als een warme en zeer bekwame persoonlijkheid heeft ervaren. Purmerend is erg tevreden met de samenstelling, en de mengeling van oud kader met ervaring en nieuwe, enthousiaste mensen. We moeten groter en sterker worden, voortdurend onze strategie bepalen, tegen de neoliberale en nationalistische stroom in roeien en strijd voeren om Nederland te verbeteren. Ook vraagt zij steun voor een jong aanstormend talent: Bert Peterse. Met zijn scherpe visie op de organisatie van de partij kan hij de lijst alleen maar sterker maken.

Harry Sangers, De Bilt: “Ik leerde haar in 2004 kennen, ze woonde in het GroenLinks-bolwerk op Huize Zandwijk, ze is een van de weinige SP'ers die echt op stand woont. Toen zij werd geboren had Jan zelfs nog lang haar. Ze heeft in De Bilt in het afdelingsbestuur ervaring opgedaan, qua stijl en inzicht overtrof ze ons wel erg vaak. Vanaf 2006 veegt ze regelmatig in de raad de vloer aan met slechte rapporten. Ze is een organisatiebeest, wel eens te perfect, ze organiseert in de regio Utrecht regelmatig acties: zij is gewoon goed, niets ten nadele van de rest van het bestuur. Maar stem Annemarie Mineur. En zorg dat ze niet in mineur naar huis gaat!”

Theo Cornelissen, Rotterdam, verwelkomt iedereen terug in Rotterdam: “De SP hoort bij Rotterdam, in onze stad hield zij haar oprichtingscongres en u weet allen wat ervan gekomen is! Als deelnemer aan alle vijftien congressen en namens de afdeling wil ik het vertrekkend bestuur bedanken. Maar ook wil ik vier kandidaten aanbevelen. Herman Beekers, goede wijn behoeft geen krans: hij heeft zich als webmaster en oud-hoofdredacteur bij de Tribune bewezen. Kevin Levie, al vijf jaar een jong en aanstormend talent, actief, kan zeer goed analyseren, komt met oplossingen, en is nooit te beroerd om de handen uit de mouwen te steken. Ook Annemarie Mineur en Bert Peterse zijn beiden stevige activisten uit hun afdeling, echte SP’-

ers. Mijn afdeling wil iets meer van dit soort mensen in het Partijbestuur en dan automatisch iets minder mensen die werken in en bij de Tweede Kamerfractie. Iets meer tegenwicht dus. De afdelingen zijn de fundamenten van de SP, laten we die vandaag versterken door hen een grotere stem in het Partijbestuur te geven. Veel wijsheid bij uw keuze!”

Marleen Claassen-van Uden, Oss: “De afdeling Oss is zeer verheugd dat Jan Marijnissen zich weer kandidaat heeft gesteld als Partijvoorzitter. Hij weet ons nog steeds te inspireren. Met zijn scherpe geest dwingt hij zowel binnen als buiten de partij respect af, en op dit moment kunnen wij ons geen betere Partijvoorzitter en politiek leider wensen. Bij deze ook complimenten voor Hans van Heijningen die buitengewoon daadkrachtig allerlei vervelende interne kwesties heeft opgelost. Hij is de juiste man op de juiste plaats. Wij zullen zijn kandidatuur van harte ondersteunen. De overige kandidaten hebben zich de afgelopen jaren op hun eigen specifieke gebied onderscheiden. De afdeling Oss zal instemmen met alle kandidaten die zijn voorgedragen door Partijbestuur.”

Frank Bos, Wageningen: “Ik wil het graag opnemen voor Bert Peters. Hij is een kundig regiobestuurder, en wij hebben zijn bijdragen als uiterst positief ervaren. Hij heeft het kwakkelende regio-overleg omgebouwd tot goed lopende bijeenkomsten. Hij heeft bewezen fundamenten te kunnen versterken, op een buitengewoon prettige manier is hij in staat om dingen voor elkaar te krijgen. Ik kan hem van harte aanbevelen.”

Marijke Kamphorst, Eindhoven: “Wij vinden dat het Partijbestuur een evenwichtige lijst heeft samengesteld. Alleen hebben wij een tijdje stil gestaan of we Bert Peterse zouden stemmen; we vonden het best moeilijk daarin een keuze te maken. We zouden hem graag kiezen, maar daarmee zouden we een ander moeten afwijzen. We hebben toch besloten dat de credits van Bert nog niet opwegen tegen de credits van anderen; hij is wel een belofte voor de toekomst. Eindhoven laat haar afgevaardigden vrij om te kiezen. Tot slot wil ik het scheidend bestuur heel hartelijk danken.”

Patty Hamerslag, Den Bosch: “Ik wil namens onze afdeling de voordracht van het Partijbestuur van harte ondersteunen en iedereen oproepen die steun te geven. Hans van Heijningen heeft in een woelige periode de partij prima op koers weten te houden. Daarnaast is de kandidatenlijst evenwichtig samengesteld: zo krijgen we volgens mij een prima Partijbestuur waarin alle onderdelen van onze partij vertegenwoordigd zijn.”

Hans van Hooft jr., Nijmegen: “Wij krijgen als afdeling weleens de vraag: waarom leveren jullie nooit goede mensen voor de landelijke partij? Dat hebben we nu gedaan met Bert Peterse, maar helaas staat hij niet op de voorgestelde lijst. Bert is vierentwintig jaar en heeft al tien jaar ervaring in deze partij: wie van u kan dat zeggen? Hij heeft al zijn ervaring op een briefje gezet, wat u kunt lezen. Pakt u eens allemaal het stembiljet en laat dit zien. Pakt u dan even uw pen en kijkt u dan even rechts onderin op het papiertje, daar staat Bert Peterse. Als u dat vakje invult, heeft u uw eerste goede daad voor vandaag verricht.”

Trix de Roos-Consemulder, Vlissingen: “Ik wil graag reageren op de discussie over het loskoppelen van het Partijvoorzitterschap en het fractievoorzitterschap. Wij vinden loskoppeling een heel slecht plan. Het is al jaren goed gegaan met de partij, dit is de formule die de partij tot groei en bloei heeft gebracht. Jan is al jaren democratisch gekozen, en wij vinden wat hij voor de partij heeft gedaan heel bijzonder. Waarom zouden we een andere voorman willen? Andere partijen zijn jaloers op ons. Laten we vandaag niet de goede bakenen van onze partij over boord gooien. Dank je wel Jan.”

Willem Bouman, Doesburg: “Ik werd een paar weken geleden gekozen als regiovertegenwoordiger in Gelderland en daarmee dus ook als Partijbestuurder. Ik was de enige kandidaat en dan denk ik weleens: hadden we maar altijd voor alle klussen goede mensen klaar staan. Ik zie dat we op regionaal niveau een flinke slag te maken hebben. Maar vandaag denk ik dat we op landelijk niveau goed bezig zijn. Soms wordt je op lokaal niveau ongeduldig, je raakt geïrriteerd of boos, maar het geeft je ook een drive. Ik sta hier om jullie brede steun te vragen voor Jan Marijnissen als voorzitter van de partij. Als vanzelfsprekend nemen we kennis van zijn bereidheid om er weer voor te gaan. We mogen ons weleens realiseren hoe bijzonder het is dat hij daar weer zit. Hij zit weer klaar om verder te schrijven aan het boek waar hij het bij het vorige congres over gehad heeft. Ik vind het geweldig te horen dat hij in het filmpje zegt “we zijn pas begonnen”, hoewel hij al een geweldige staat van dienst heeft. Het zou heel erg dom zijn om jou niet weer bij het werk in te zetten. Natuurlijk heb jij opnieuw het moment van twijfel gehad: moet ik het wel doen? Maar dat is goed bij zo'n keuze. Er wordt van jou gezegd dat je geen ruimte zou geven, althans, dat zegt de krant dan: dat je de baas wil zijn. Wat een onzin, dames en heren! Als je juist ziet hoeveel ruimte Jan wil geven, juist aan anderen, voor de ontwikkeling van onze partij, dat is geweldig. En daar weten Agnes Kant en Hans van

Heijningen alles van (ik zou hen er gewoon bijkiezen). Jan, jij bent niet de baas van deze partij, jij bent de haas van de partij. Jij loopt voorop en wij gaan met je mee, succes!”

Linda Weijs, Venray: “Goedemorgen allemaal, het was een hele reis vanuit Limburg. Ik wil alleen maar even zeggen dat wij alle kandidaten die voorgedragen zijn ondersteunen, en ik kan ze alleen maar veel succes wensen.”

Riet complimenteert de sprekers dat zij zich zo goed aan de tijd hebben gehouden. De congrescommissie zal na het intermezzo antwoord geven op de vragen en opmerkingen.

EERSTE INTERMEZZO: GOUDEN TOMAAT VOOR HANS VAN HOOFT SR.

Jan de Wit: “De SP is een grote partij met inmiddels meer dan 50.000 leden. Ik heb de tijd nog mee-gemaakt dat de SP 500 leden had en je de meeste leden kende. In die periode zijn de fundamente van de partij, zoals zij nu is, gelegd. Een betrekkelijk kleine groep mensen vanuit de overtuiging dat het anders, beter moet. Dat is meer dan dertig jaar geleden, we zijn nu zo gegroeid dat je niet meer al je leden kunt kennen. Maar te midden van al deze leden, zijn ze er nog, de ‘oudjes’, met een schat aan ervaring, de doorzetters. Zij verdienen het om op een congres als vandaag te worden genoemd. Ik vraag voor één iemand speciaal aandacht. Iemand met een lange carrière achter de rug. Hij was een activist van het beste soort en toen ik hem leerde kennen had hij een dubbelfunctie. Hij was de chauffeur van de partij en hij was de voorzitter van de partij en dat laatste heeft hij jaren lang gedaan. Momenteel is hij wethouder en loco-burgemeester van de oudste stad van Nederland. Daar laat hij zien hoe je ook als wethouder met de mensen van je stad werkt, gewoon de wijken in, luisteren naar de ideeën van je mensen, en je beleid daarop afstemmen. Op die manier maak je het verschil en laat je zien dat een wethouder van de SP het anders en beter doet. En vooral dat de SP bestuursverantwoordelijkheid draagt en kan dragen. Maar hij is ook een bewonderaar van agent Bonkjes, die met behulp van zijn fiets de orde in zijn dorpje handhaafde. En van het bekende CDA-Kamerlid uit Elst, drs. Mallebroodje, de uitvinder van de digitale voetangels en klemmen. Deze voorbeelden inspireren hem dagelijks en ik hoop dat dat nog lange tijd zal duren. De SP is hem veel dank verschuldigd voor zijn jaren lange inzet. Als iemand de gouden tomaat verdient is het Hans van Hooft sr.!” (applaus)

Hans van Hooft sr. krijgt het woord: “Als deze lof maar niet betekent dat ik nu afgeschreven ben, ik wou nog even door! Ik zou tegen Jan de Wit willen zeggen, noem mij geen oudje, ik heb nog een zoontje van negen en die mag bij uitzondering oudje zeggen, maar als jij het zegt, antwoord ik: stuur je vrouw maar eens langs!”

BEANTWOORDING DOOR TINY KOX VAN EERSTE TERMIJN

Het woord is aan Tiny Kox: “Mijn felicitaties ook voor onze Nijmeegse wethouder. Dank voor alle opmerkingen vanuit het congres op het voorstel van de congrescommissie en het Partijbestuur. Dank ook voor de positieve woorden, het is heel wat dat je helemaal vanuit Limburg komt om te zeggen: ik steun het en ik ga weer zitten. Vastgesteld kan worden dat we meer kandidaten hebben dan posten; dat is helemaal niet erg, dat is zelfs fijn. Het is aan u te kiezen wie u op die posten wilt hebben. We moeten ons overigens ook realiseren dat er veel meer functies in de partij zijn waarvoor voortdurend mensen worden gekozen. Het is niet zo dat de rest van de partij niets doet. We hebben ook onze afdelingen, regio's en volksvertegenwoordigers. Het is goed dat enkele van jullie eraan gememoreerd hebben dat het bestuurslidmaatschap een belangrijke en zware functie is. Zoals Trix uit Vlissingen, die zei dat we niet alleen groter maar ook sterker moet worden. We moeten inderdaad strategische beslissingen nemen, de komende twee jaar zijn van groot belang voor onze partij. Dat moet u allemaal meenemen in uw beslissing. U heeft al een aantal adviezen gekregen, één ding is zeker: een luizenbaan is de functie van Partijbestuurder niet. Wat betreft het advies dat u hebt gekregen van het zittende Partijbestuur en de congrescommissie: ik dank alle sprekers die daar hun steun voor hebben uitgesproken. Het is inderdaad naar de mening van de congrescommissie een mooie mix van ervaring en talent, nieuwkomers en mensen die er al langer in zitten, een evenwichtig samengesteld voorstel. Wij denken dat deze algemeen bestuurders een hele mooie aanvulling zijn op de twintig reeds gekozen bestuurders (de regiovertegenwoordigers). Ik vond dat er ook buitengewoon goede argumenten tussen zaten waarom je op anderen zou moeten stemmen, maar dat is aan u om te beslissen. Er is opgemerkt dat we de penningmeester in functie zouden moeten kiezen. Nu kun je zeggen dat we vandaag een opvolger voor Marga van Broekhoven moeten hebben, maar dat valt allemaal niet mee. Het is in onze statuten zo geregeld dat het Partijbestuur zelf de functies verdeelt die er binnen het nieuwe Partijbestuur voor handen zijn. In de Partijraad zal een voorstel worden gedaan en de Partijraad beslist hoe we de functies verdelen. Daar zal dus ook besloten worden wie de volgende penningmeester van de partij wordt. Twee andere functies die we wel volgens onze statuten rechtstreeks kiezen: de algemeen secretaris en de Partijvoorzitter. Dat zijn ook wel erg zware functies. Zoals gezegd is de eerste verantwoordelijk voor de organisatorische leiding en de tweede voor de politieke leiding. De congrescommissie en het Partijbestuur vinden het erg fijn dat de huidige functionarissen zich opnieuw kandidaat hebben gesteld. Het is inderdaad goed om aan de slag te gaan met nieuw talent, maar het is ook erg goed dat we de kwaliteit en ervaring, die we hebben, handhaven. Overigens, om een misverstand uit de wereld te helpen, Jan Marijnissen doet niets anders dan de overige 50.000 leden hadden kunnen doen: je kandidaat stellen voor de functie van Partijvoorzitter. Dat hij dat in zijn eentje wel heeft gedaan en de rest allemaal niet, dat kunnen we Jan niet verwijten. Maar het is geen automatisme bij de SP, elk lid kan zich kandidaat stellen, u beslist wie onze Partijvoorzitter is. Ik denk dat het goed is dat we daar vandaag uitsluitel over geven. Ik beveel nogmaals het voorstel van de congrescommissie aan, maar u mag het natuurlijk zelf weten. Dank u wel.”

Riet neemt het woord en bedankt alle sprekers: “Het woord is weer aan de afgevaardigden, maar er zijn geen sprekers voor de tweede termijn. Dan hoeven we dus ook niet opnieuw het woord te geven aan Tiny Kox, dat schiet op! Ik zou wel alle sprekers willen bedanken voor hun inbreng. We gaan nu nog niet stemmen voor het Partijbestuur. Dat doen we dadelijk aan het begin van de middagpauze, ik zal u tijdig waarschuwen. Straks wordt dit allemaal nog verder uitgelegd.

Dames en heren, we zeiden het al: dit is een fabriek en er moet vandaag hard gewerkt worden. We gaan nu verder met de bespreking van het congresstuk “De fundamenteën versterken”. En voor de inleiding geef ik graag het woord aan Hans van Heijningen, de algemeen secretaris van onze partij.”

INLEIDING CONGRESSTUK DOOR HANS VAN HEIJNINGEN

Hans neemt het woord: “Beste congresafgevaardigden, beste gasten, mensen van de media. Gisteravond om 23.45 uur kwam er een mailtje binnen, dat er wat zieken in Hilversum waren, en het verzoek of er als-nog vervangers mogen komen. Toen ik ze net zag zitten in de zaal, dacht ik: volgens mij moet het vandaag goed komen. Het is hartstikke spannend, zo’n groot congres, maar de puntjes staan op de i en fijn dat het gelukt is.

Vandaag zijn we hier met meer dan 1.000 stemgerechtigden bij elkaar om besluiten te nemen, die maken dat onze partij de uitdagingen aan kan waar we de komende jaren voor staan. Ik hoef jullie niet uit te leggen dat onze partij de afgelopen jaren flink gegroeid is, zowel in zetels in gemeenteraden, de Provinciale Staten, de Eerste en Tweede Kamer, als in ledenaantal. We hebben de ambitie om verder te groeien, onze politieke invloed te vergroten en Nederland socialer en vriendelijker te maken. In het onderwijs, de gezondheidszorg, arbeidsvoorzieningen en veiligheid dient de menselijke maat uitgangspunt te zijn.

We congresseren vandaag niet voor niks in Rotterdam, we gaan woorden in daden omzetten. Een goede organisatie is cruciaal. Wanneer we onze organisatie verbeteren, kunnen we het vertrouwen van mensen vasthouden en uitbreiden en onze politieke opmars voortzetten. De komende tijd moeten we laten zien dat we niet alleen heel goed oppositie kunnen voeren – op straat, in de raad en in de Kamers –, maar dat we ook oplossingen hebben voor de grote problemen in dit land en dat we ook in staat zijn die uit te voeren.

Vandaag nemen we besluiten over de voorstellen die in de 64 pagina’s tellende bundel amendementen en ingediende moties staan. Ik hoop dat jullie het allemaal gelezen hebben. Die voorstellen zijn niet uit de lucht komen vallen. In september zijn we begonnen in onze afdelingen met de discussie “hoe is het de afgelopen vier jaar gegaan” en “wat zijn onze plannen voor de komende periode”. De belangrijkste punten uit de discussie in de afdeling hebben jullie vervolgens besproken op de regioconferenties in oktober. We hebben verslagen gekregen uit het hele land, een pak papier waarvan ik dacht: ik hoop dat we het ervan niet aan onze rug krijgen. Maar dat is gelukkig allemaal goed gekomen. En op basis daarvan heeft de congrescommissie de Nota van Wijziging geschreven. We hebben heel waardevolle opmerkingen en suggesties vanuit de afdelingen gekregen en die staan in die Nota van Wijziging. Rode draad daarin zijn het activisme binnen de afdelingen, de afdrachtregeling waar wat rumoer over is, maar waar wij ongelooflijk trots op zijn, het grote belang van scholing, de wens om beter samen te werken met onze bondgenoten, en de noodzaak om vast te houden aan de korte lijnen binnen onze organisatie: bestuurders en Kamerleden die zij aan zij staan met de actieve leden binnen onze partij. Hoewel er zo nu en dan wat rumoer is in medialand rond de democratie in de SP, ken ik geen andere partij waar zoveel leden op een constructieve manier mee hebben gepraat over de congresvoorstellen als binnen onze partij het geval is. Wat mij betreft hebben we een schoolvoorbeeld geleverd van een levende democratie waar we met zijn allen trots op mogen zijn. [applaus]

De congrescommissie heeft goed geluisterd. Wij zijn geen club die alleen praat, wij proberen aan het werk te gaan met alle goede ideeën en voorstellen. De Nota van Wijziging laat dat ook zien. Toch gaan we vandaag besluiten nemen over maar liefst 264 amendementen en 11 moties, die door pakweg 25 afdelingen zijn ingediend. Sommigen daarvan zien we als goede aanvullingen op onze voorstellen, andere niet.

Door de discussie te organiseren, door te praten en te luisteren, en daar vervolgens iets mee te doen, ligt er nu een congresstuk dat beter is dan het oorspronkelijke stuk. Elke keer weer, of we het nu over het congres, de Partijraad of de regioconferenties hebben, slagen we erin om door middel van brede discussies meer kwaliteit naar boven te halen. Uit de stapel losse bouwstenen hebben we een gebouw opgetrokken waar plaats is voor alle leden van goede wil, die bereid zijn om er samen met ons hun schouders eronder te zetten. Ik wens ons een vruchtbare discussie en ik hoop dat we vandaag besluiten nemen die onze partij

de komende jaren slagvaardiger maken. Dan nemen we stappen om een beter en socialer Nederland mogelijk te maken. Dat zijn we niet alleen aan onszelf verplicht, maar ook aan de meer dan 50.000 leden van de SP, en aan de meer dan 1,6 miljoen mensen die in november 2006 hun vertrouwen in ons uitspraken. Ik dank jullie wel.”

EERSTE TERMIJN DEBAT CONGRESSTUK

Bob geeft aan dat het dan nu echt tijd is voor de bijdrage vanuit de zaal voor de bespreking van de congresstukken. “Er hebben zich 58 sprekers aangemeld: het is wel duidelijk dat de partij gegroeid is! Iedere spreker heeft een maximumtijd van twee minuten; korter mag natuurlijk ook. Het antwoord van de congrescommissie zal na de pauze volgen. We hebben veel sprekers, dus laten we het tempo erin houden!”

Daniël Westhoek, Zoetermeer: “We versterken vandaag de fundamente van de partij. Dit is een moeilijk proces geweest, vooral het eind vinden wij wat jammer: de toelichting bij de amendementen en moties is namelijk wel erg summier. Vaak stond er niet eens een toelichting bij, we hopen dat dit de volgende keer wat beter gedaan wordt. Ik wil graag aandacht vragen voor amendement 105: er moet meer aandacht zijn voor afdelingen die met problemen zitten, er zijn nu veel mensen en afdelingen die niet weten waar ze terecht kunnen. Wij zouden graag in dit stuk zien dat bij problemen, afdelingen zich eerst moeten wenden tot de regiobestuurder; samen kunnen we oplossingen vinden. We hopen op jullie steun.”

Ria Crützen, Boxmeer: “Onze afdeling is blij met de erkenning dat het door onze groei nodig is om ons te bezinnen, om de actuele situatie onder de loep te nemen, de balans op te maken, te veranderen, te verbeteren, en onze fundamente te verstrekken: daarvoor zijn we vandaag bij elkaar. Met alleen afspraken ben je er niet, ze moeten ook worden nageleefd, dat is mensenwerk. Wij zijn niet gekomen tot pasklare oplossingen, wel wil ik een oproep doen. Het blijft mensenwerk. In de inleidingbrief stond een mooie passage: een afdeling ontwikkelt zich wanneer je samen aan de slag gaat, wanneer je leert omgaan met zwakheden, wanneer je elkaar vertrouwd, successen boekt en tegenslagen incasseert. Een sterk bestuur, een sterke afdeling, een sterke partij is gebouwd op onderlinge waardering en respect. Voeg daarbij het gegeven dat ieder mens bewust of onbewust volgens de menselijk maat benaderd wil worden. Wij als SP maken het verschil, onze kracht zit hem in de gerichtheid op mensen: daar zijn we goed in.”

Ake de Vries, Hoorn: “Wij hebben uitgebreid gesproken over de Nota van Wijziging en de stukken. Mijn complimenten voor de voorstellen, met name qua scholing is het een goede zaak daar aan te werken. Slechts een paar voorstellen zijn onderbelicht gebleven, omdat er weinig toelichting is. Zo wil ik graag steun vragen voor 68: evaluatie na scholing. Dat heeft een rol bij het verbeteren van de scholing. In 162 geven we aan dat bij deelraadsverkiezingen het ook van belang is dat er een beoordeling van buitenaf plaats vind. Ik wil pleiten voor uw stem. In 190, het stemgedrag voor de Eerste Kamer-kandidaten: dit voorstel is te vrijblijvend, laat het woord “kan” vervallen. Ten slotte 275: Statenfracties hebben we nu in alle vergaderingen, wij vinden dat deze ook verantwoording op de regioconferentie moeten afleggen.”

Jeroen Goubet, Weert: “Precies twintig jaar geleden gingen voor het eerst mensen uit Weert naar het congres. Zij waren lid gemaakt en bezocht door SP’ers uit Eindhoven, die soms zelfs op de fiets naar Weert kwamen. Twee keer per week de wijk in en actief leden bezoeken: zo is de afdeling opgericht. In de begintijd was de SP een kleine factor van betekenis. Wel stond zij bekend om haar bijzondere manier van werken, dus is het niet vreemd dat we zo zijn gegroeid. De SP-manier van politiek bedrijven werkt, we staan er fantastisch voor; die manier van politiek bedrijven moeten we goed bewaken, vastleggen en uitbouwen. Ik vind dat de stukken recht doen aan de mening van de leden, mijn afdeling heeft geen behoefte aan het indienen van amendementen. Het moet echter niet alleen bij mooi woorden blijven, maar ik wil een oproep doen dat alle afdelingen in de maand december hun plannen voor 2008 kenbaar maken. Wil de congrescommissie zich aansluiten bij mijn oproep voor alle afdelingen om een jaarplan op te stellen?”

Jef van Dongen, Haarlemmermeer: “Wij hebben vijf amendementen ingediend. 148: we vragen om een gedrukte versie van het ‘Hoe-en-Wat-handboek’. 185: bij geschillen moet er gebruik worden gemaakt van een onafhankelijk commissie, niet één die door het Partijbestuur is benoemd. Dit komt qua strekking overeen met 128, 140, 173, 177, 182, 183, 204 en motie 5; we staan dus niet alleen. Amendement 200

gaat over het inschuiven van tegenkandidaten, wat overeenkomt met amendement 199 en motie 6. 242: minstens twee weken van te voren willen we de agenda voor de Partijraad hebben, zodat we die in de afdeling kunnen bespreken. En als laatste: minstens vier keer per jaar een regiovergadering is voldoende, we moeten geen vergaderpartij worden!”

Mauritius Habraken, Geldrop-Mierlo: “We moeten beter gebruik maken van de kennis en kunde van leden: scholing en kwalitatieve groei zijn de belangrijkste bouwelementen waarmee de fundamenteën kunnen worden versterkt. In de kwaliteit van het behandelingsaanbod ligt een groot arbeidspotentieel. Scholing betekent, onder andere, criteria stellen en daaraan toetsen, constant evalueren en waar nodig aanpassen, en ook meer individuele aandacht besteden aan onderschatte en overschatte capaciteiten van de deelnemers. Hier kunnen we ons als partij veel beter op inrichten. Geacht congres, ik adviseer u een duidelijk standpunt in te nemen, zodat we juist het arbeidspotentieel van scholing kunnen benutten. Steun daarom amendement 65 en 68.”

Floor van Lamoën, Goes: “De SP is een groeiende partij, het laatste half jaar zijn we daardoor mikpunt van critici in de media geworden. Hoewel veel kritiek vervelend en onterecht is, is het wel goed naar jezelf te kijken, met de kritiek in je achterhoofd, zonder tunnelvorm. Het is goed om te zoeken naar verbeteringen. Daarom hebben wij een aantal voorstellen gedaan. Allereerst 132: het is goed om te kijken naar de rol van de media en de interne bedrijfscommunicatie. De mogelijkheid tot uitwisseling van ideeën voor leden is nu te beperkt. Het zou bijvoorbeeld goed zijn om een deel van SPnet vrij te maken, waarin ruimte is voor de leden. Wij zullen dan ook de amendementen met dezelfde strekking – 149 en verder – steunen. Daarnaast 220 en 237: leden van het Partijbestuur moeten geen stemrecht hebben op het congres of in Partijraad: hun stem is vertroebelen, controlerende taken en de taak om het Partijbestuur te kiezen horen niet bij het Partijbestuur zelf. Steun daarom onze amendementen. Tot slot vinden wij dat het Partijbestuur moet publiceren waar het mee bezig is; daarom vragen wij in 246 om het publiceren van besluitenlijsten.”

Sjoerd de Jong, Nijmegen: “Monsterboard.nl zegt dat er altijd ergens een betere baan is. Maar volgens mij bestaat er geen betere baan dan Partijvoorzitter en zeker geen betere partij. De kern van ons succes is dat we met z’n allen opkomen voor een betere maatschappij. We doen het niet voor de baantjes, niet voor het geld. De SP heeft visie: ontwikkelingen die wij voorspelden zijn, vaak helaas, stuk voor stuk waarheid geworden. Onze visie en inzet is niet onopgemerkt gebleven. Door onze stormachtige ontwikkeling moeten we wel kijken of de fundamenteën het gebouw nog kunnen dragen. Uit de stukken blijkt dat de partij snapt dat er extra ruimte moet komen: er komen dagen voor nieuwe leden, er wordt ingezet op scholing, de netwerken van de afdelingen moeten uitbreiden, enzovoorts. We gaan meer samenwerken met andere maatschappelijke organisaties, kortom: verbreding en extra inzet op alle terreinen. We moeten ook het zittend kader trainen: “hoe haal ik nieuwe mensen binnen en hoe houd ik ze vast?” Wat dat betreft heeft de congrescommissie zijn werk goed gedaan; toch krijg je dan weer 275 amendementen. Wegens tijdgebrek zal ik in de tweede termijn verder gaan met mijn toelichting.”

Marloes de Jong, Sneek: “Onze moties zijn als amendementen gepresenteerd in het stuk. Ze zijn dus niet helemaal op hun plaats. De amendementen 14, 126, 128, 18 en 226 zijn moties in plaats van amendementen; we hopen dat deze zo in stemming worden gebracht. Wij willen graag aandacht vragen voor 180, 181 en 174. Ik wil vooropstellen dat wij voor de afdrachtregeling zijn, maar wel wil ik op de nadelige financiële gevolgen wijzen voor een aantal van onze volksvertegenwoordigers. Met name voor hen met een uitkering of een minimum inkomen. Ondanks de garantie dat niemand er financieel op achteruit mag gaan, blijkt in de praktijk dat raadsleden financieel in de problemen zijn geraakt, voelen mensen zich in de partij in de steek gelaten bij het zoeken naar een oplossing, en een enkeling heeft zelfs zijn lidmaatschap opgezegd. Ondanks het feit dat de partij een compensatieregeling heeft, kan het voor komen dat men toch een periode moet overbruggen. Na de raadsperiode kunnen er problemen met het UWV optreden. Nu bestaat hiervoor jurisprudentie, maar dat is niet bij iedereen bekend. Wij pleiten ervoor dat informatie bij alle afdelingen bekend is en in scholing onder de aandacht wordt gebracht. Iedere hulpvraag moet snel worden opgepakt, zodat niemand financiële hinder zal ondervinden door het raadslidmaatschap. De SP is een sociale partij, laten we ook goed voor onze eigen mensen zorgen.”

Ger van Unen, Hulst, Zeeuws-Vlaanderen: “Mijn afdeling behoort tot de voormalige witte vlekken op de SP-kaart. In december 2007 werden wij een officiële afdeling. We zijn doorgegroeid, mochten meedoen aan de gemeenteraadsverkiezingen, zijn nog verder gegroeid, en in november 2006 haalden we ineens 22 procent van de stemmen en werden we de tweede partij van de gemeente. We zijn verder gegroeid tot aan de Statenverkiezingen van dit jaar en het gesodemieter wat daarop volgde. Toen stopte ook ineens in Hulst de groei. Op de Partijraad is gesproken over de oorzaken, toen hoorde ik verschillende ervaren partijgenoten zeggen dat Statenleden toch kaderleden zijn, die moeten weten hoe het hoort. Maar dit is niet vanzelf-

sprekend bij zo veel nieuwe mensen. We moeten vandaag regelen dat een aantal zaken wel weer duidelijk en vanzelfsprekend worden voor iedereen. Als nieuwe afdeling met een frisse kijk hebben wij een aantal voorstellen gedaan hoe we de leden beter kunnen vasthouden. Laten we, in plaats van te neuzelen over punten en komma's, voorkomen dat we bureaucraten worden, laten we aan het werk gaan. Want onder de mensen zijn, dat zijn onze fundamenteën."

Jasper van Geijtenbeek, Heuvelrug: "Ik wil steun vragen voor motie 5 over de afdrachtregeling. Op onze algemene ledenvergadering kwam de wens naar voren deze regeling te laten evalueren door een onafhankelijke commissie van vijf leden, en om voorstellen te doen om eventuele onvolkomenheden te verbeteren. Met klem wil ik erop wijzen dat deze motie niet aanzet tot afschaffing van deze regeling is, maar eindpunt van alle discussie die de afgelopen tijd heeft plaatsgevonden. Ook vraag ik om steun voor amendement 86 en de rol die commissieleden in een fractie spelen. Het moet mogelijk zijn dat ook commissieleden deelnemen aan scholingen die de SP biedt, om zo steunfracties te kunnen versterken. Zo kunnen commissieleden zich ook voorbereiden op hun toekomstige werk als raadslid."

Hugo Polderman, Roosendaal: "Mijn afdeling wil waardering uitspreken voor dit congresstuk: de fundamenteën en afdelingen versterken is een belangrijke opdracht voor onszelf. We staan voor een tweeledige opdracht: in het parlement doorgroeien en meeregeren, en – minstens zo belangrijk – dat wij onze ideeën en voorstellen breed in samenwerking laten leven, uitwerken en wortelen. Daarvoor moeten we gebruik maken van onze afdelingen. Het is dus een dwingende noodzaak om die afdelingen versterken. Met alleen versterking vanuit Den Haag zal het niets worden met ons socialisme. Samen moeten we aan onze idealen werken. Aan deze samenwerking moet goed leiding worden gegeven; die taak ligt bij de algemeen secretaris. Dit is politiek een belangrijke zaak en misschien wel de belangrijkste functie in de partij. Wij vinden dat we moeten onderstrepen dat dit een politieke functie is. Misschien moeten we deze functie ook wel voorzitter noemen, dat zou een hoop schelen, maar ik vind dat de naamkwestie minder belangrijk is, het gaat mij om de inhoud. Daarom wil ik steun vragen voor ons amendement 229. Tot slot een pleidooi voor amendement 131, om meer te lezen over afdelingen in Tribune, om zo van elkaar te kunnen leren."

Matt Delahaij, Alkmaar: "Afgelopen weken hebben we veel geneuzel aan de zijlijn gezien. We hebben er behoefte aan om grote acties centraal stellen. Nu wil het toeval dat mijn afdeling daar een amendement voor heeft ingediend, 206. Dit gaat over het opdoen van ervaring met regionale samenwerkings- en bestuursvormen. Dit amendement zou volgens de toelichting niet passen in onze platte organisatie. Volgens ons is dit echter niet doel in zichzelf, maar een middel om democratie en doortastendheid te bereiken. Om werkelijk die doelstelling te bereiken is enerzijds een clustering van ervaren mensen in regiobesturen nodig en anderzijds een meer democratische, effectieve partij die actie voert. We denken dat daarbij die regiobesturen hard nodig zullen zijn. Graag dus steun voor 206."

Laurens Ivens, Amsterdam: "Het gaat goed met de SP. Het aantal leden en kiezers groeit. We zijn ook veel in het nieuws met zaken die tot nu toe slechts intern bekend waren. Vroeger keek de SP slechts naar de maatschappij, nu kijkt de maatschappij ook naar de SP. De laatste tijd hebben we ook in Amsterdam volop de ruimte gegeven voor leden die het helemaal anders willen, en die de SP zelfs willen omvormen tot een vergaderpartij, zoals de PvdA en GroenLinks zijn. Deze partijen schofferen graag het Partijbestuur en de Partijraad, juist twee democratische organen. Vreemd genoeg gebeurde dit onder vlag van democratisering. Naar buiten toe was dit goed scoren, maar intern weten we wel beter. De leden blijken onze democratische en slagvaardige koers te koesteren. Het Comité Democratisering SP lijkt eerder een comité voor de ontwrichting van de SP met een heel andere agenda dan zij ons voorhouden. (luid applaus) Vandaag spreekt onze democratie. Ik hoop ook dat deze besluiten algemeen erkend zullen worden door iedereen. Dat veel leden zich verbonden voelen met de partij, blijkt uit alle amendementen. De congrescommissie heeft goed geluisterd naar de leden, wat blijkt uit de geheel nieuwe versie van het congresstuk. Jammer is wel dat nu bij veel amendementen onduidelijk is waarom deze afgewezen worden: zou dit de volgende keer beter kunnen? Tot slot twee wijzigingsvoorstellen. Bij 216 zou ik meer leden willen oproepen zich te kandideren voor lokale of landelijke kaderfuncties. Gelukzoekers of carrièrejagers kennen we niet, maar wel veel bescheiden leden die hun ambities niet snel tonen. Laat die ambitie tonen, steun 216. Verder moeten we duidelijk zijn tegen gelukzoekers die via de SP carrière willen maken. Volksvertegenwoordigers die er met onze zetel vandoor gaan, moeten zo snel mogelijk worden uitgeschreven; dat regelt amendement 31. Wel ambitie, geen gelukzoekers: zo versterken we de fundamenteën."

Herbert Heeroma, Zevenaar: "Het thema is de fundamenteën versterken, maar dat suggereert ook dat er aan het huis bovenop die fundamenteën gesleuteld moet worden, hoewel het daar niet echt op lijkt. Slechts vierendertig amendementen hebben het advies 'overnemen'; slechts zeven amendementen die iets nieuws of iets anders voorstellen. Drie procent overnemen is volgens ons wel erg mager. Of er zijn

te weinig zinvolle voorstellen gedaan, of het Partijbestuur heeft andere opvattingen. In elk geval pleit het ervoor om ons amendement, 130, over te nemen. Als we de vergelijking doortrekken, zien we een goed gebouwd huis, maar wel met erg weinig vensters. En als je daar dan doorheen kijkt zie je het gezicht van de voorzitter of de algemeen secretaris. Nu is daar niets mis mee, maar we zouden toch graag een aparte man of vrouw zien die verantwoordelijk is voor het vrijwilligersbeleid. We zien in een groot aantal afdelingen conflicten en een groot verloop van het aantal kaderleden. De motivering om dit amendement af te wijzen, dat dit de verantwoordelijkheid van de afdeling is, heeft me erg gestoken. Daarmee ben je net Balkenende die altijd roept dat het ieders eigen verantwoordelijkheid is, en daarmee ben je van alles af. Wij hebben een fantastisch marketing- en financieel beleid, zo goed dat Ter Horst van alles probeert om ons daar vanaf te houden, maar we hebben niemand die zich met de afdelingen bezig houdt en dat is wel nodig. Wij willen iemand voor en van ons.”

Leo de Kleijn, Rotterdam: “De fundamenteën van de SP, dat zijn de afdelingen, de leden en onze actievelingen. We moeten volop blijven investeren in actieve leden en de ondersteuning afdelingen. Daarom vraag ik steun voor amendement 88: het scholingsteam moet uitbreiden en meer regionaal werken. Ook moeten wij meer gebruik maken van de kennis en kunde die er is. Bijvoorbeeld leden die actief zijn in de vakbonden. Onze afdeling is razend enthousiast over de uitgave van het blad Solidair, maar er is volgens ons meer nodig. Zo pleiten wij in 55 voor een landelijk kaderwerk van SP-activisten in bedrijven en bonden om de partij ook daar verder te wortelen. Ook rondom andere thema’s kan de partij als geheel meer profiteren van de kennis van de leden en kunnen de leden meer gevoed worden door de fractie en de landelijke partij. In 207 stellen we voor om landelijke themaconferenties te organiseren. De fundamenteën versterken doen we zeker door grotere en kleinere landelijke acties, wat ons betreft wel met een kop en een staart, en acties die bijdragen aan de bewustwording van mensen. Afdelingen moeten hier actief bij worden betrokken en ondersteund. We stellen in 84 voor om een landelijke actie- en campagnecoördinator aan te stellen. In al deze amendementen zit een rode draad: we zijn groter geworden, we zijn de derde grootste fractie in het parlement en juist nu moeten we er bewust voor zorgen dat in onze partij, het fundament, de basis en dat zijn jullie, voorop blijven staan.”

Marleen Claassen-van Uden, Oss: “Gisterochtend las ik dat de SP nieuwe leden strenger wil gaan opleiden. Ik weet niet hoe dat soort dingen bij de Volkskrant gaan, maar mij lijkt toch dat je als leerling-journalist niet meteen de opdracht krijgt om een moeilijk stuk voor de voorpagina te schrijven. Je wordt opgeleid en leert van je ervaren collega’s; dat gebeurt bij de SP dus ook. We hebben een stormachtige groei meegemaakt, en we hebben de ambitie om verder te groeien. In dit congresstuk staat dat we verder gaan met investeren in en scholen van actieve leden. Onze afdrachtregeling staat voor mijn afdeling niet ter discussie, deze regeling is solidair, loyaal en een van de fundamenteën van de partij. We hebben een ambitieuze Kamerfractie, we zijn in tal van raden, colleges en Staten, maar we moeten vooral zichtbaar blijven op straat. We moeten weten wat er leeft in wijken en buurten, dat is onze kracht. Oss wil de congrescommissie complimenteren met deze versterking van de fundamenteën: dit stuk kan dan ook rekenen op de volledige instemming van de afdeling Oss.”

Joop van Well, IJsselstein: “In 4.3 staat dat het ongewenst is om leden van het recht zich kandidaat te stellen uit te zonderen omdat zij een andere functie in de partij vervullen; dat zou ongewenst want niet democratisch zijn. Volgens ons is het principe van democratie niet uitzonderen van functies, want ook in een totalitair systeem kun je elke functie verkrijgen, als je je maar op de juiste manier aanpast aan het systeem. Het is vooral het feit dat elk lid een stem heeft en die stem moet overal ongefilterd en ongehinderd kunnen doordringen. Dat moet de organisatie waarborgen, volgens het systeem van de scheiding van de machten. Alle ideeën die de scheiding van de controlerende en de uitvoerende macht waarborgen, zullen wij steunen.”

Edwin Koster, Zwolle: “Na een rumoerige zomer vindt de afdeling Zwolle haar draai weer en is zij haar fundamenteën aan het versterken. Wij dienen een aantal amendementen in ter verbetering van die fundamenteën. De toelichting “overbodig, gebeurt reeds” is echter niet in alle gevallen juist. Deze amendementen moet u dan ook zien als een aanmoediging om het toch te gaan doen. Specifiek vraag ik aandacht voor 313, met wollige tekst, ook steunen wij 128, 185 en 188. Amendement 135 mag als motie op onze steun rekenen. Ik reken op uw steun voor ons amendement 178, over de regeling voor de vier grote steden. Dit zou op de Partijraad besproken moeten worden, maar juist door dit amendement, ingediend met Kampen, te steunen, geven we een duidelijke opdracht aan de Partijraad.”

Linda Weijs, Venray: “De laatste maanden hebben we veel tekst gelezen en met leden gepraat. Dit was pittig en ook wel gezellig, soms was het moeilijk, maar met wat uitleg kwam het goed. Leden hebben het idee dat ze wat te zeggen hebben, want er wordt veel gesproken over democratie. Leden hebben er een

goed gevoel bij: dat ze echt iets te zeggen hebben. Namens de afdeling wil ik zeggen dat we de stukken die erin staan ondersteunen, maar dat het jammer is dat er soms weinig uitleg bij de afwijzing van amendementen staat.”

Joep Meddens, Hilversum: “Dank voor de soepelheid waarmee onze vervanging kon worden geregeld. Zo gaat het ook met de partij: lekker soepel. We hebben meer stemmers, leden en politieke macht. Hoe komt dat? De inzet van vele SP’ers wordt erkend en beloond. Het is van belang dat we die gedachte vasthouden en onze doelen blijven verwezenlijken. Dankzij het vertrouwen van de mensen kunnen we, ook in mijn stad, mee besturen. Het gaat om de doelen solidariteit, gelijkwaardigheid en menselijke waardigheid. Wie aan die principes komt, die kan actie verwachten. Als het moet tegen het eigen college, bijvoorbeeld over de sluiting van een buurthuis. Op dit moment voeren we actie om het ziekenhuis in Hilversum open te houden, ik roep u allen op de handtekeningenlijsten te ondertekenen. De fundamenteen zijn stevig, maar we willen meer. Honderden amendementen zijn ingediend als oprechte poging tot het versterken van de partij. Een van die pogingen is amendement 46, waarin gevraagd wordt om mediation bij conflicten, want ook die zijn er soms in een groeiende partij.”

Jorine Dirks, Rheden: “Dank voor het verrichtte werk, congrescommissie! Het is goed om onszelf de spiegel voor te houden. Vorig jaar zeiden we: de SP is groot geworden, maar we hebben nog steeds last van groeistuipen. Laten we niet reageren als huilende kleuters, maar als volwassenen. Ook als het gaat om conflicten. Amendement 4 gaat hierover. Vanmorgen in de Volkskrant suggereerde een van de columnisten dat dit amendement door een PvdA-mol is ingediend. Ik kan u zeggen, we spelen vandaag niet “Wie is de Mol?”, maar wij willen dat er lessen worden getrokken uit conflicten in de afgelopen periode. Voor de partij, de buitenwereld en de Volkskrant is het belangrijk amendement 4 te steunen.”

Alex Vervoort, Venlo: “We moeten de SP klaarstomen voor de toekomst. Afgelopen maanden is er door de media gedaan alsof er intern alleen ontevredenheid heerst en alles ondemocratisch is; vandaag bewijst tegendeel. Leden hebben juist veel zeggenschap en directe invloed. Dat blijkt ook wel uit de moties en amendementen. Ieder lid dient goed geschoold te worden, iedereen weet dat: benadruk dit dan ook door ons amendement 87 te steunen. Ook moeten we een nieuw hoofdkantoor zoeken, hierbij moet het accent liggen op concentratie zonder verlies van de huidige functies, zoals de drukkerij. We moeten in het snotje houden dat wij thuis horen op straat en in de wijken. In het parlement, in de regering, maar ook in het buitenparlementaire (en daarbij bedoel ik niet in een Nijmeegs fietsenhok) is geen plaats voor leden die er voor het eigenbelang zitten. Steun dus onze amendementen 87 en 188.”

Sibel Özocül, Haarlem: “Ik vraag aandacht voor de amendementen 22 en 24, ingediend door Rotterdam, waarbij het gaat om de positie van migranten binnen de partij. Het is belangrijk dat er een nota samenleven komt over participatie, segregatie, discriminatie. Ik pleit voor speciale werkgroepen die over de positie van de migrant in Nederland gaan nadenken. Want tijdens de verkiezingen hebben veel migranten ons vertrouwen gegeven, hierop moeten we verder bouwen. Ook moeten we een duidelijk signaal afgeven naar migranten dat onderwerpen die voor hen belangrijk zijn, ook onze aandacht hebben.”

Martine Haak, Diemen: “Wij hebben één bescheiden amendement ingediend. Maar ik zal ook mijn visie op het geheel geven. Binnen de afdeling was er wel wat kritiek op het eerste stuk. We hebben het idee dat daar goed naar geluisterd is, we zien veel terug in de Nota van Wijziging, en hopen dat het ook in praktijk zo zal worden uitgevoerd. Het is niet zo dat als we ze maar goed scholen, ze wel doen wat we willen. Er moet goede informatie-uitwisseling zijn; zo zouden we graag de notulen en agenda van bestuursvergaderingen inzien. Zodat we ook echt wat kunnen doen als er iets speelt. Voor de Partijraad moet de informatie op tijd komen, zodat deze goed kan worden voorbereid. Amendementen over de communicatie zullen wij dan ook steunen. Tot slot graag ik nog steun voor de amendementen over de migranten.”

Gijsbert Houtbeckers, Groningen en voorzitter ROOD: “Vandaag spreken we om onze slagkracht nog groter te maken. ROOD kan daarbij niet ontbreken. Als ROOD en SP hebben we één ding gemeen: we hebben een gezamenlijke toekomst. Leefijd heeft daar niets mee te maken. Toch is er een bijzondere taak voor ROOD: jongeren binden en aan de toekomst bouwen. Alle afdelingen moeten ROOD voor ogen houden en werken aan een jongerengroep. Nee, dat is niet makkelijk. Maar daarom zijn wij ook hier vandaag; jongeren zijn ook sterke slagkracht voor de SP. Werken aan ROOD is meer handen in afdeling, zicht op opvolging en meer inzicht in kwesties voor jongeren. We zijn hier vandaag niet voor niets, ROOD steekt de hand uit naar jullie, kom naar onze stand en we hebben alle informatie die jullie nodig hebben. Maar schroom ook niet te bellen, te mailen of de website te bezoeken. Jongeren in de SP hebben een ding gemeen: zij zijn de toekomst. Laten we daar samen aan bouwen en onze fundamenteen versterken.”

Colette Sacco, Purmerend: “Ik wil steun vragen voor amendement 104. Ik ben blij te horen dat de partij de fundamenteën wil versterken. Na de groei is het van belang dat de SP een solide partij blijft. We moeten de fundamenteën versterken en groeien zonder aan kwaliteit te verliezen. Het is heel belangrijk om goed om te gaan met menselijk kapitaal. Nieuwe leden kunnen de partij versterken als zij goed worden begeleid. Dat kan het beste worden gedaan door de beste mensen: de regiovertegenwoordigers. Maar dit moeten dan wel de beste mensen zijn, met bijzondere kwaliteiten. Nu kan ieder lid zich kandideren, geschikt of ongeschikt. Sommigen zijn niet op taak berekend, dan gaat er veel kennis verloren. Daarom vraag ik om steun voor 104: zorg dat er een commissie gesprekken voert met alle kandidaten-regiovertegenwoordigers en de regioconferenties adviseert. Ook steunen wij de migranten-amendementen.”

Harry Sangers, De Bilt: “We hebben lang gepraat, wij hebben vijf procent van de amendementen ingediend. Een beetje veel, maar we vergaderen soms graag. Allereerst amendement 1: we willen dat de Spanning zich meer richt op verdieping en discussie. Voor het laatste kunnen we ook wel een website gebruiken. Dan 20: we willen graag een internationaal secretariaat, waarin we contacten in Europa en de wereld bij elkaar brengen. Amendement 97, over financiële zaken: alles komt binnen bij de voorzitter, wij zouden graag willen dat je rechtstreeks bij de penningmeester terecht kunt en dat deze ook voor het Partijbestuur aanspreekpunt voor geldzaken kan zijn. En tot slot 177: het is belangrijk nog eens goed naar de afdrachtregeling te kijken, want er gaat te veel mis. Laat dat door een onafhankelijk iemand doen.”

Cecile Visscher, Den Bosch: “Ik wil steun vragen voor amendement 151, dat gaat over het forum voor raadsleden, en is volgens de congrescommissie overbodig. Amendement 152 heeft dezelfde strekking, en wordt gek genoeg niet overbodig gevonden. Ik heb vele reacties uit het land ontvangen, en veel verschillende afdelingen steunen dit voorstel. Hieruit blijkt dat veel afdelingen dit een nuttige aanvulling op bestaande mogelijkheden vinden.”

Christian Bokhove, West-Friesland Oost: “De eerste congresstukken vielen een beetje tegen. In de Nota van Wijziging staan al heel wat meer tekenen van reflectie, dat is goed, maar het kan beter. Scholing is belangrijk, maar wordt te eenzijdig belicht. Het gevaar is dat wij vertellen hoe een ander iets moet vinden. Het is beter als het twee kanten op gaat en er dialoog plaatsvindt, vandaar amendement 142: er moet structureel worden gekeken naar de kwaliteit van de communicatie; soms worden goede bedoelingen in de kiem gesmoord. Ook vinden wij dat de Partijraad alleen uit afdelingsvoorzitters moet bestaan. Niet uit wantrouwen, maar onderling kun je makkelijker met elkaar in discussie gaan en dat is alleen maar beter voor de besluiten. Wij vinden het jammer dat in de Nota een karige toelichting bij de voorstellen staat. We missen de kracht van de argumenten. Tot slot aandacht voor amendement 77: bij ons is het voorgekomen dat iemand een ongelukje kreeg, graag zien wij onderzocht of een collectieve ongevallenverzekering mogelijk is. Wij zijn een evoluerende partij met jonge mensen en oudgedienden.”

Johan Kwisthout, Breda: “Ik wil twee aspecten nu onder de aandacht brengen: de Hulpdienst en ROOD. Beiden zijn eigenlijk onmisbaar. Met de Hulpdienst laat je zien dat je meer te bieden hebt: praktische hulp. Aan de andere kant is dit een goede bron van informatie over wat er in jouw afdeling speelt. ROOD is van belang door de aanwas van nieuwe kaderleden en het werven van jongeren in de socialistische politiek. Wij doen voorstellen om de Hulpdiensten meer aandacht te geven, in 78, en om bestaand ROOD een ereplaats te geven, in 107. Verder graag aandacht om de positie van de Partijraad te versterken. Meer dan nu moet zij haar taak waarmaken, met meer gezag. Door haar haar eigen voorzitter en secretaris te laten kiezen, meer over de eigen agenda te laten beschikken, en meer middelen te geven om het Partijbestuur door te lichten. Wij willen geen dualisme introduceren, wij denken juist dat dit beeld al bestaat, en dat is niet goed. Door de positie van de Partijraad te versterken, versterken we ook het gezag van het Partijbestuur.”

Bob van Vliet, Delft: “Graag steun voor motie 6 over de discussie over het samenstellen van kandidatenlijsten voor de verkiezingen: laten we die discussie niet hier voeren, maar wel in de Partijraad. Ook amendement 7 en 8 hebben steun: de SP heeft een voortrekkersrol en moet ook zelf actief publiceren. Daarnaast missen wij aandacht voor het milieu en duurzaamheid in deze stukken. In ons handelen en in onze gadgets en acties moeten we ook een duurzame partij worden, niet alleen in standpunten. We moeten duidelijk maken dat wij de milieuvriendelijkste partij zijn, en niet GroenLinks.”

Lajos Brons, Den Haag: “Ik ben tevreden met dit stuk, veel commentaar uit de partij is al verwerkt in de Nota van Wijziging. Wij hebben slechts drie amendementen ingediend dit keer! Dat is echt bijzonder weinig. Eerst iets over amendement 225: het is belangrijk om elkaars mening te respecteren en overbodige en zelfs kwetsende zinnen, in dit geval over de dubbele petten, te verwijderen. Dan 270, dat gaat over het regio-overleg waarvan wij voorstellen om dat te verbreden: niet alleen voorzitters maar ook vertegenwoordigers van fracties zouden hierbij aanwezig moeten kunnen zijn. Dan amendement 29 over het bezoeken

van nieuwe afdelingsleden: in plaats van nieuwe moet je ook verhuizende leden bezoeken, die worden nu vaak vergeten. Verder sluiten wij ons aan bij motie 6 van Delft.”

Yolanda Claessens, Heerlen: “Na een reis van slechts zes uur zijn we aangekomen. We hebben het over de fundamente versterken, scholingsbehoefte is essentieel, en gelukkig wordt door het scholings-team aan deze behoefte tegemoet gekomen. We moeten niet blijven hangen in interne discussies; als we Nederland willen verbeteren, hebben we een sterke structuur en goede organisatie nodig. Onze grote kracht is om mensen te mobiliseren en actie te voeren, zo ook in Heerlen. De laatste maanden is er veel te doen geweest rondom de partij; de media was niet altijd even objectief. De complimenten voor de manier waarop Hans van Heijningen daarmee is omgegaan. Momenteel is er veel ophef over de afdrachtregeling, het voordeel is dat we steeds opnieuw kunnen uitleggen waarom we deze regeling hebben. Deze wordt namelijk breed gedragen en we mogen best trots zijn op wat we allemaal bereikt hebben. Dat moet alleen niet te lang duren, want stilstand is achteruitgang.”

Co Waalen, Tilburg: “Naast het overwinnen van de groeistuipen en het vastleggen van verbeteringen, moet de SP een partij van mensen blijven. We willen een echt andere politiek, nauw verbonden met vele lagen van de bevolking. Mensen opzoeken, mobiliseren en samen problemen aanpakken. Een nog breder draagvlak creëren, samenwerken met organisaties, het kader goed en groot opleiden. Prioriteiten moeten liggen bij het basiswerk en we moeten gebruik maken van alle nieuwe kennis en oude ervaring. Ook ons gezicht laten zien en het oor te luisteren leggen bij de bevolking. We nemen bestuursverantwoordelijkheid en doen het ook echt anders. Dus niet het één zeggen en het ander doen! We zullen zelf de invulling moeten geven aan deze congresstukken. Maar we moeten niet vergeten dat we wel allemaal vrijwilligers zijn, daar draaien we op, daar moet aandacht voor zijn. Ieder geeft zijn bijdrage op zijn eigen manier, vergeet dat niet. Sommigen doen veel, anderen minder. We hopen dat de voorstellen van vandaag ervoor zorgen dat we morgen weer gewoon aan het werk kunnen met een partij die weet waarvoor ze staat en waar ze naartoe wil en hoe ze daar kan komen, zoals we dit al jaren doen.”

Martijn Stekelenburg, Nieuwegein: “Het speelkwartier is echt voorbij, we zijn een grote partij geworden, die meetelt en meebeslist op steeds meer plaatsen in Nederland. Scholing wordt de komende jaren van enorm belang. We hebben een lange weg afgelegd; nu we op dit punt zijn aangekomen is het belangrijk dat we goed beslagen ter ijs komen. Hoe scholing er uit gaat zien, wordt niet geheel duidelijk. Daarom heeft Nieuwegein amendementen ingediend ter verbetering van de scholing en het scholingsteam. Het scholingsteam is te klein voor haar taken, er is te weinig tijd voor coaching en scholing kent nu te weinig diepgang. De inhoud wordt te weinig geëvalueerd en bijgesteld. Ook in de samenwerking binnen regio's zou het S-team een belangrijke rol kunnen spelen. Wij vertrouwen erop dat onze voorstellen de SP op alle niveaus sterker maken.”

Elizabeth Bakker, Amsterdam: “Ik ga het hebben over amendement 234, wat hoort bij 3.3: het congres moet het hoogste gezag worden. Het zou richtinggevend moeten zijn voor de hele partij. Dit is alleen lastig als de Partijraad de politieke lijn van de vereniging vaststelt. Het congres zou de statuten moeten kunnen wijzigen. Alle leden bij elkaar zouden het hoogste orgaan moeten vormen, met alle rechten en plichten die daarbij horen. Dat zeg ik met nadruk, omdat ik amendement 233 lang niet ver genoeg vind gaan. Dan amendementen 132, 148, 150 en 166. Volgens mij vinden heel veel leden het zeer belangrijk dat er meer, beter en vrijer gediscussieerd kan worden binnen de SP. Zowel in bijeenkomsten als op internet. In iedere grote partij is dat essentieel. Nu is er bij de SP helaas een ernstig gebrek aan interne democratie en discussie. Ik kan daarvan meepraten, want onze kerngroep werd opgeheven omdat wij te kritisch waren. Daarna was er geen mogelijkheid om andere leden te bereiken, want nieuwe onderwerpen kunnen niet ingebracht worden op de SP-site. Diep teleurgesteld heb ik de afgelopen tijd moeten constateren dat er kadaverdiscipline bij te velen is. Een afwijkende mening is niet mogelijk. Kerngroepen krijgen te horen dat het niet hun taak is om over landelijke of gemeentelijke politiek te spreken. Dat moet dan altijd ergens anders gebeuren. Afdelingen en leden worden altijd onder curatele gehouden, zo lijkt het. Ik had een positieve noot, maar wegens tijdgebrek: helaas.”

Ger Wouters, Schijndel: “Complimenten voor het Partijbestuur ten aanzien van de omgang met de rumoerige zomer en dat men niet gezwicht is voor iemand die, door zijn zetel niet af te staan, onze interne democratie om zeep wil helpen. Ik merk bij sommige mensen wat kameleongedrag, met voorstellen zodat we meer lijken op andere partijen. Ik ben juist lid geworden, omdat de SP iets anders wilde, iets anders deed en anders georganiseerd was; dat moet blijven en moeten we versterken. Ik wil graag over mevrouw Ter Horst zeggen: als zij mag uitmaken op welk gironummer mijn salaris gestort wordt, zou ik ook mogen uitmaken op welk nummer haar geld wordt gestort. (luid applaus) Ten slotte, voor de mensen die op andere manieren willen discussiëren: het is zeer onverstandig dit via het web te doen, want zo organiseer

je misverstanden. Wij moeten met elkaar discussiëren als we elkaar in de ogen kunnen kijken, want dan kunnen we met elkaar communiceren.”

Patrick Zoomermeijer, Zaanstreek: “Mijn afdeling vraagt de zaal en het Partijbestuur de afgewezen motie 3 te heroverwegen. Werkgevers zijn er in eerste instantie op uit om een zo groot mogelijk winst binnen te halen, over de rug van werknemers. Wij kunnen onze energie beter steken in organisaties als het MKB die dichter bij ons staan dan de grote werkgeversorganisaties. Wij vragen dan ook het congres het negatieve advies te overwegen en het woord werkgeversorganisaties in het voorstel te schrappen. Verder een punt in amendement 221, over de mogelijkheid tot dubbelfuncties: deze zin is te stellig en overbodig. Ook bevat deze de impliciete beschuldiging alsof het überhaupt ter discussie stellen van de dubbelfunctie ongewenst, want niet democratisch zou zijn. Dit is een toon die we in de discussie niet moeten voeren. In de Zaanstreek hebben we een scheiding van afdelingsvoorzitter en fractievoorzitter, omdat beide functies te zwaar zijn, en de scheiding werkt heel goed. Het verbinden van actie en fractie hoeft niet via een persoon te gaan. Ook is dit een goede mogelijkheid om de inbreng in de raad te controleren. De voorzitter moet, indien dit nodig is, de fractie tot de orde kunnen roepen; dit kan niet bij dubbelfuncties. Het gaat hier niet om kritiek op personen, maar op de wijze waarop wij georganiseerd zijn. Ons fundamentele probleem is namelijk het gebrek aan kader. Kennis en macht liggen bij een te beperkte groep en daardoor wordt de ontwikkeling van een nieuw kader mogelijk beperkt.”

Atte Houtsma, Purmerend: “Ik spreek op persoonlijke titel over amendement 54, over de krant Solidair. De ideeën van de vakbondsleiding komen niet altijd overeen met die van de werkers op de vloer. Aandacht voor de vakbond is anders dan aandacht voor het apparaat. We lopen aan tegen het feit dat we juist in grote afdelingen stevige standpunten naar voren proberen te brengen, maar landelijk lukt dit niet. Daarom is het nodig dat de SP haar leden landelijk organiseert, in de vorige periode is hierbij een begin gemaakt, maar helaas is dit niet afgemaakt. We moeten dus landelijke groepen hebben om binnen de vakbewegingen een stevige linkervleugel op te zetten. Niet polderen, maar actie voeren.”

Ineke Palm, Rotterdam: “Ik ben teleurgesteld over het ontbreken van argumenten bij afwijzende stemadviezen; cynisme hierover kan leiden tot minder betrokkenheid, dat moeten we voorkomen. Daarvoor dienen we een voorstel in. De titel van dit congres vinden we erg goed, we moeten terug naar de basis, naar onszelf, naar de afdelingen kijken, want soms raken we te veel verstrikt in het parlementaire werk. Terwijl we nog veel meer moeten wortelen in wijken en bedrijven; dit heeft wat ons betreft meer prioriteit dan regeringsdeelname. Hierover gaan onze amendementen. Onze ambities moeten nog veel hoger. Samen met Utrecht, Haarlem, Breda dienen we voorstel 24 in, over het meer betrekken van migranten bij de partij. Kijk om u heen, er is nog veel te doen. We moeten er gewoon op af, hier zijn goede ervaringen mee. Ook vraag ik aandacht voor amendement 22, over een nota samenleven: we willen graag duidelijke stellingname over migranten, dat is in deze tijd noodzakelijk. Laten we onze standpunten actualiseren en bundelen. De Kamerfractie is daarmee bezig, dat is prima, maar het is ook belangrijk om de afdelingen daarbij te betrekken. En ten slotte: het is belangrijk dat we weer aan het werk gaan; we moeten weer gewoon de wijk in.”

Marijke Kamphorst, Eindhoven: “Ik vraag aandacht voor amendement 101 en wil het belang van regelmatig overleg tussen wethouders benadrukken. Dit moet niet meer alleen ad hoc plaats vinden. We zijn wel tegen amendement 102, want een platform is een organisatie in een organisatie, wat alleen maar extra belasting met zich meebrengt. We vinden dat veel amendementen over scholing te ver gaan, maar raden het scholingsteam aan zinvolle ideeën over te nemen. Wij zullen de amendementen over het voorkomen van de dubbelfunctie van Jan Marijnissen niet steunen. Alleen het amendement 216 is wel aanvaardbaar, over de afdrachtregeling: de verantwoordelijkheid moet bij Partijbestuur blijven. Wel vinden wij een snelle en efficiënte besluitvorming belangrijk. Dan willen we amendement 274 intrekken, ten gunste van amendement 272 over de aanwezigheid op het regio-overleg. In amendement 269 willen we graag dat de regio-bestuurder minimaal één keer per jaar verantwoording moet afleggen, nu laat dit in de praktijk te wensen over. Tot slot vraag ik steun voor de amendementen 109 en 24 als pilot.”

Jean Rouwet, Hengelo: “Mijn complimenten voor de congrescommissie, en gelukwensen over wat we in 35 jaar hebben bereikt. Deze discussie is nog steeds een beginpunt, geen eindpunt. Het meer betrekken van nieuwe en oude leden bij de afdeling is absoluut noodzakelijk om onze fundamenteën te kunnen versterken. Wij hebben geen amendementen ingediend. Ik wil een paar punten aangeven die onze afdeling belangrijk vind. Scholing blijft uiterst belangrijk en neemt terecht een grote plaats in in de congresstukken. Vergeet niet dat we al over twee jaar voor nieuwe gemeenteraadsverkiezingen zullen staan. Voor die tijd zullen we geschikte mensen moeten vinden. Daarom hebben wij opnieuw afgesproken om in onze afdeling leden te bellen en op bezoek te gaan, om te kijken hoe we mensen actief kunnen betrekken bij onze werkzaamheden. Het blijft noodzakelijk om aandacht te hebben voor de kerngroep.”

Vincent Wijnhuizen, Utrecht: “766394 is het lidnummer dat ik kreeg. Onze partij kent nu 50.000 leden. Wij zijn ook veel in het nieuws, over hoe we met de partijcultuur omgaan bijvoorbeeld. 1446: afgelopen april werd ik voorzitter en sinds die tijd heb ik zoveel e-mails over dit onderwerp binnengekregen en moeten beantwoorden. Blijkbaar was er iets aan de hand binnen de SP. 264 en 11: dat zijn het aantal amendementen en moties die hier vandaag overgaan. 34: dat zijn het aantal amendementen en moties die de congrescommissie een positief advies heeft gegeven. 24 van de 275, dat is nog geen vijf procent. 50.000 leden in meer dan 130 afdelingen hebben zich hierover drukgemaakt en willen dat er iets veranderd aan de partijcultuur, hoe zij met elkaar omgaan en de structuren binnen de SP. Dat zijn voor mij geen signalen, dat zijn noodkreten vanuit de partij. Ik denk dat wij vandaag bezig moeten zijn met die signalen, wat gaan wij hiermee doen?”

Frans Mulckhuijse, Almere: “De amendementen waarvoor ik aandacht wil vragen zijn 218, 228 en 229. Eerst 228, over het benoemen van Partijbestuursleden in hun rechtstreekse functie: onze vraag is waarom dat nu niet meer gebeurt. Wij willen onze warme steun geven aan amendement 229, ingediend door Roosendaal: de functie van secretaris moet politieke. In de toelichting staat heel goed verwoord hoe belangrijk die functie is, en hoe deze een nog betere invulling kan krijgen. Dan over 218: hierin vragen we aandacht voor scholing en verbreding van het kader. Om de vraagstukken van dubbelfuncties te voorkomen en ons kader te verbreden, wie kan daar nou tegen zijn?”

Tim van Houten, Leiden: “SP'ers maken zich druk over twee zaken: een rechtvaardige samenleving en een goed draaiende partij – we willen dat het goed loopt. Sommige voorstellen zijn te specifiek of krijgen de uitleg “het gebeurt al”; blijkbaar is de praktijk iets weerbarstiger, of is het mensen nog niet opgevalen. De toelichting bij de voorstellen is soms wat beknopt. Jammer dat we daar niet verder over kunnen praten. We moeten kijken hoe dat in een later stadium misschien wel kan. Nog iets over de beantwoording, een aantal keer wordt gezegd dat zaken behoren tot de verantwoordelijkheid van de afdeling. Maar wat tot die verantwoordelijkheid behoort, maken wij toch ook hier samen uit? Het voorstel voor een reglement van orde voor de partij wordt terecht overgenomen. Maar gaat het over een onafhankelijke voorzitter, dan wordt er gezegd dat de Partijraad over haar eigen orde gaat. Soms is er niet de kans genomen om bewust een mening neer te zetten. Waarom staat er niet dat wij geen onafhankelijke redactie bij de Tribune willen, het is ons blad, onze Tribune en niet van een redactie. Kort een drietal amendementen. Een afdeling zou aan haar leden verantwoording moeten afleggen over wat er aan scholing gedaan wordt, net als met de financiën. Dit voorstel staat in amendement 62. Ook zou er in het Wetenschappelijk Bureau en in de Kamer met de leden meer discussie over standpunten gevoerd moeten worden: amendement 74. Tot slot moet je leden niet beperken zich kandidaat te stellen voor bepaalde functies, wel kunnen we als partij uitspreken dat dubbelfuncties niet wenselijk zijn, we hebben immers toch mensen genoeg.”

Dennis de Jong, Rotterdam: “Alle inhoudelijke amendementen zijn afgewezen door de congrescommissie. Maar het is nog niet te laat en het is bijna sinterklaas, dus we gaan er vanuit dat de surprises nog komen. Ik wil jullie aandacht vragen voor amendement 18 over internationale solidariteit. In Rotterdam hebben we veel succes op het thema geboekt, maar het blijft moeilijk om tot een echte mobilisatie te komen. Wij stellen voor dat we een extra impuls geven voor dit werk, en hiervoor binnen het bestuur een verantwoordelijke aanstellen. Acties moet je evalueren en coördineren. Wij willen geen praatgroep, maar leren uit het verleden en zorgen dat we daadwerkelijk aansluiten bij de mensen. Ten slotte heeft mijn afdeling een vraag over motie 1, die zegt dat de IMF en Wereldbank hervormd moeten worden. Graag horen wij hoe dit zich verhoudt met ons standpunt bepaald op het 13e congres in “Heel de wereld”.”

José Louwers, Uden: “Ik wil graag steun vragen voor de amendementen 151 en 164. De laatste zes maanden is het gewoonte geworden dat ontevreden SP'ers, die hun zin niet krijgen, de afdelingen bestoken met mailtjes, en op zoek gaan naar de media. Onze afdeling stoort zich daar aan. We herkennen ons totaal niet in de kritiek. Als je het ergens niet mee eens bent, bespreek dat dan intern en behoud je fatsoen. Er is geen partij waar de leden zo veel inbreng hebben als bij ons, en nee, niemand heeft mij gevraagd dit hier te zeggen. Wij hebben ook weleens kritiek, maar er is wel naar ons geluisterd. Als je het er niet mee eens bent, dan zul je zelf een partij moeten oprichten. En nog een splinterpartij erbij, het maakt niet meer uit. Wij zijn blij met de SP, laten we positief verder gaan, zodat we nog groter en beter worden.”

Freek Bersch, Utrecht: “Wij nemen vervelende trekjes van andere grote partijen over, ons ledenaantal daalt, onvrede wordt ontken, er begint een kloof te ontstaan tussen de top en de basis, er is geen ruimte voor kritiek, het congres lijkt wel een applausmachine: die kant moeten we niet op. Wij zijn juist de partij van de menselijke maat. Onze afdelingen zijn onze handen en voeten; dat is het hart van onze partij. En een hart moet kloppen, maar doet het dat vandaag? Dat van mij vooral van ergernis, als ik kijk naar de waslijsten aan negatieve stemadviezen, met nauwelijks toelichting. Ik wil graag steun vragen voor amende-

ment 182: er moet een onafhankelijke beroepscommissie komen voor de afdrachtregeling, en niet een van het Partijbestuur. De slager moet niet zijn eigen vlees keuren. Tevens amendement 176 voor een grondige evaluatie van de afdracht. Dan over de Partijraad: nu is de voorzitter niet neutraal, agendapunten worden geweigerd, kritische leden kort gehouden, en alleen loyale leden krijgen de ruimte. Los dat op met een onafhankelijke technisch voorzitter: amendement 203. Geef Partijraadsleden weer notulen van de vergadering van het Partijbestuur, dat kleine beetje transparantie moet toch mogelijk zijn; stem daarvoor op amendement 263. Door voor deze amendementen te stemmen, steunt u bescheiden maar doeltreffende veranderingen. Dit zorgt voor het versterken van de partij waar de mensen aan de basis even van belang zijn als aan de top van de partij.”

Cevahir Varan, Doesburg: “Bij deze mijn complimenten aan dit congres: het is zeer goed eens te kijken naar onze organisatie. Kwantitatieve groei kan alleen verder gaan als onze partij zich verder verbreedt en vertakt. Als wij onze strijd voor een eerlijke samenleving voortzetten, moeten we onze manier van doen blijven vasthouden en voortzetten. In het congresstuk, de evaluatie, zagen wij een zorgelijk punt. Het lokaal activisme is onvoldoende, terwijl juist het werken onder de mensen zo belangrijk is. We moeten juist in de buurten gaan en werken met de mensen. We moeten geen parlementair clubje worden! Immers, geen SP-fractie zonder actie. Verder, we kunnen honderden argumenten indienen, maar we moeten gewoon beseffen dat het werk draait om de mensen en samen actievoeren. Anders kunnen we de strijd voor een betere samenleving vergeten.”

Manja Smits, Groningen: “Er zijn vandaag en de afgelopen weken veel goede ideeën naar voren gekomen. Groningen is erg tevreden en ziet duidelijk een goede basis voor de toekomst. Toch willen we aandacht voor twee punten die volgens ons ontbreken. Over amendement 64 van Leiden: hoe hard we ook werken aan de basis, we moeten ook het Wetenschappelijk Bureau uitbreiden, voor de grote zaken in onze partij. Zodat zij beter dan nu alternatieven voor de korte en lange termijn kan bieden. Juist op grote vragen hebben wij goede wetenschappelijke verantwoording nodig. Het Wetenschappelijk Bureau kan daar voor zorgen. Dan amendement 79 over de Hulpdiensten. Zij zijn de onmisbare oren en ogen van de afdelingen: om deze sterker te maken moet goede ondersteuning daarom centraal worden geregeld. Informatie die voor alle Hulpdiensten nuttig is kan dan sneller bij alle partijen terecht komen. Niet omdat het lokaal niet kan, maar omdat dat het werk lokaal een stuk makkelijker zou maken. Laten we, tot slot, niet moeilijk doen over de afstand tussen de leden en de top: die top, dat zijn ook leden. Iedereen draagt z’n steentje bij, dus laten we daar alsjeblieft niet al te moeilijk over doen.”

Leen Beukelaar, Amsterdam: “Ik wil een drietal amendementen toelichten. Allereerst 233 over het congres: daar maken wij een heel duidelijk taakverdeling over, maar die is er tot op de dag van vandaag niet. Een van de bestuursleden zei zelfs dat het congres een bijzondere Partijraad is, wat zou betekenen dat de Partijraad alle besluiten die op het congres vandaag genomen worden zou kunnen terugnemen. Dan de toevoeging bij amendement 160 om bij voorkeur het voorzitterschap van de afdeling niet te combineren met het fractievoorzitterschap. Allereerst willen we graag de functies spreiden, zodat zoveel mogelijk SP’ers ervaring opdoen; en in kleine afdelingen kan een combinatie tot problemen lijden. We verbieden het niet, het is slechts de voorkeur. Tot slot amendement 179: de SP vindt het bijstandsniveau te laag, niet menswaardig, toch houden we onze eigen vertegenwoordigers op dat niveau, via de afdrachtregeling. Wij vinden dat daar iets bij moet. Een betere wereld begint bij jezelf. Met hoeveel laten we aan het Partijbestuur over, maar doe iets en laat zien dat wij het bijstandsniveau echt te laag vinden.”

Jules Iding, Oss: “Ik ben lid geworden toen de SP alleen nog succesvol was als actiep partij, wars van de parlementaire democratie. Ik heb mee de SP in Oss opgebouwd, door mensen te organiseren die zich inzetten voor een betere samenleving. We zijn succesvol geworden in de raad, omdat we in staat zijn de fractie te verbinden met acties, bedrijven en wijken. Ik heb de tijd meegemaakt dat onze aanhang ons vooral zag als lokale politieke beweging, maar geen vertrouwen had dat we ook op landelijk niveau een betekenis zouden kunnen spelen. Onder de bezielende leiding van Jan Marijnissen, maar niet minder door de inzet van talloze afdelingen, hebben we die doorbraak wel gemaakt. We hebben succes op succes geboekt. Die spectaculaire groei heeft ook de kant van de groeistuipen. Groei trekt mensen aan die vooral bij een winnend team willen horen en niet het historisch besef hebben dat ons succes vooral de danken is aan de verbinding van het parlementaire en het buitenparlementaire werk. Ik heb de afgelopen maanden met lede ogen kennis genomen van de academische discussies binnen een kleine minderheid van onze partij, dat er te veel macht ligt bij onze voorzitter, dat we een onafhankelijke voorzitter van de Partijraad moeten hebben, en dat sommige raadsleden lak hebben aan democratisch genomen besluiten. We moeten de partijdemocratie in ere houden. Het collectieve geweten moet de koers van de partij behouden.”

Margriet Woelders, Enschede: “In hoofdstuk 4.3 wordt beschreven dat je als afdeling het raadswerk niet als het grootste goed moet beschouwen. Wij zijn het daar helemaal mee eens. Een mislukking overleven en het vertrouwen herstellen is moeilijker dan geleidelijk een goede start uitbreiden. Daar hebben we in Enschede ervaring mee. We waren er in 2006 klaar voor en nu loopt het goed in de afdeling en de raad. Onze zorg is het aantal echt actieve leden, wat eerder minder dan meer wordt. Daar hebben we geen grip op. We krijgen veel steunbetuigingen en de mensen weten ons prima te vinden, maar zelf tijd stoppen in het werk is toch een ander verhaal. Meerdere afdelingen zullen dit probleem kennen, in de verte doemt het schrikbeeld van 2010 op: volgens de peilingen hebben we dan zes of zeven raadsleden, misschien is er wel een wethouder nodig. Wat moeten we dan in godsnaam doen? Dat kan echt niet. Niet meer meedoen met de verkiezingen? Het raadswerk is niet het hoogste goed. Maar we willen onze leden en kiezers niet teleurstellen. Men ziet ons zitten, maar de groei van de partij overvalt ons, we hebben er over gebrainstormd. Het resultaat is een goede werklíst, we bellen alle leden persoonlijk op om erachter te komen wat er leeft in de afdeling en waar het potentieel zit. Hoe zien onze fundamenten er in Enschede uit? We wilden ook iets leuks doen, een excursiedag naar Brussel, met rondleiding. Misschien vinden we zo die ander vier of vijf raadsleden; we gaan ze vinden, we zullen ze vinden. Ook al is het raadswerk niet het hoogste goed, het is wel heel erg spannend.”

Ben Rehwinkel, Landgraaf: “Ik ben eindelijk gearriveerd, de privatisering doet het goed tegenwoordig, het gaat steeds sneller. De SP is fors gegroeid, helaas is dat gepaard gegaan met flink wat groeistuipen, leden die de achtergrond van de afdrachtregeleling niet kennen, nieuwe leden die niet weten dat actie en fractie samengaan. Dat is het gevolg van groei zonder dat de fundamenten versterkt zijn. Bij nieuwe en soms ook oude leden is het historisch besef te klein. Je moet ook weten en begrijpen waar de SP vandaan komt; hier ligt een taak voor de afdelingen en de landelijke organisatie. Dit moet beginnen met adequaat informatiemateriaal. We moeten vanuit eenzelfde referentiekader denken; daar ligt een taak voor de kaderleden. Het stuk dat nu hier besproken wordt is voor onze afdeling een goed begin, maar het zijn de fundamenten waarop straks een heel groot huis gebouwd moet worden, en daar moeten we hard aan werken.”

Riet bedankt de afgevaardigden en vermeldt dat de congrescommissie 's middags zal antwoorden. Maar eerst is het tijd voor de verkiezing van het nieuwe Partijbestuur. Jean-Louis van Oss, voorzitter van het stembureau, legt de stemprocedure uit. Er zijn drie stemkaarten: voor de algemene bestuursleden, de Partijvoorzitter en de algemeen secretaris. Degenen met de meeste stemmen worden gekozen, mits ze minimaal 50 procent van de stemmen hebben behaald. In de lunch kan men de stembiljetten inleveren. Ten slotte nog een mededeling voor de pauze: er is een fout gemaakt bij het afdrukken van de amendementen. De laatste amendementen 276 tot 279 zijn niet afgedrukt. Die zijn nu te vinden in de foyer en worden natuurlijk wel gewoon in stemming gebracht

Pauze

BEANTWOORDING DOOR CONGRESCOMMISSIE VAN EERSTE TERMIJN

Na de pauze begint het congres met een filmpje over huidige situatie in Afghanistan en de mening van de SP dat de troepen moeten worden teruggeroepen. Daarna opent Riet het congres weer: "We gaan zo weer aan het werk. Eerst nog even iets anders. Toen Hans van Hooft eerder vandaag de gouden tomaat kreeg, refereerde hij naar de beginperiode van de SP: de tijd toen we nog heel klein waren, in de tijd dat het nog mogelijk was dat je tegelijkertijd Partijvoorzitter en chauffeur van alle Tribunes was. Een van de mensen uit die allereerste begintijd is hier aanwezig, en ik zou hem graag speciaal welkom willen heten: Koos van Someren. Dan gaan we verder met het programma. De congrescommissie zal alles wat u naar voren hebt gebracht in de eerste termijn beantwoorden.

Beantwoording door Hans van Heijningen

"Dank voor de complimenten en de waardering voor de zorgvuldigheid waarmee we de afgelopen maanden gediscussieerd hebben. De aankondiging dat de afgevaardigden uit Eindhoven vrij kunnen stemmen, was goed nieuws voor ons, hoewel dat allang het geval was bij alle andere afdelingen op alle andere congressen.

Een kritisch woord over de 'afwijsmachine' van de congrescommissie, die uit vijftien leden in totaal bestaat en niet de zes leden die vandaag antwoorden. Toch nog even een paar dingen op een rijtje. We hebben drie maanden gediscussieerd, er kwam een Nota van Wijziging, die drie keer zo dik was als het oorspronkelijke stuk. Vijf van de zes afdelingen hier hebben gezegd "wij dienen geen moties en amendementen in", wat geen diskwalificatie is van de afdelingen die dat wel hebben gedaan. Maar laten we het niet doen voorkomen alsof er voor het eerst over een aantal belangrijke voorstellen gepraat wordt; we zijn aan de afronding bezig. Als het gaat om de motivatie die wordt gegeven bij afwijzing en overnemen, dan klopt het dat die soms aan de beperkte kant, beknopt of afwezig is. Aan de andere kant gaat het om discussies die we al lang voeren en soms een hoog open-deuren-gehalte hebben. In de tweede termijn zullen we duidelijk maken welke voorstellen wij op basis van de discussie alsnog overnemen. En het belangrijkste natuurlijk is dat u met z'n allen beslist welke kant we op gaan. Een tweede punt, het kiezen van Bestuursleden in functie: volgens de statuten moeten de voorzitter en algemeen secretaris in functie worden gekozen. Dit kan gepreciseerd worden, maar dat hebben wij niet gedaan, omdat we nog willen spreken over de verdeling van verantwoordelijkheden binnen de kring van gekozenen, zeker gezien de snelle groei van de partij en de uitdagingen waarvoor we staan. Wij zullen als Partijbestuur na die discussie met een voorstel naar de Partijraad gaan.

Dan over de inbedding van nieuwe leden in onze partij, waarover verschillende amendementen gingen. We kiezen ervoor om als kaderleden het komend jaar heel vaak naar de afdelingen toe te gaan. Dat doen we om dicht bij de mensen te staan, de zaken op een rijtje te hebben, een specialistische inbreng bij thema-avonden te verzorgen, en samen de straat op te gaan. In dat kader van dicht bij de actieve mensen blijven, stellen we voor om zes keer per jaar een Partijraad te organiseren in plaats van vier keer, en om opnieuw een nieuwe ledendag te organiseren. Maar ook organiseren wij weer voor alle leden het Festival Tomaat.

Wij zijn een partij van korte lijnen en zetten in op bestuurders die van aanpakken weten, en in die zin is een scheiding tussen bestuursleden, Kamerleden en mensen die op allerlei manieren actief zijn in de afdeling, een scheiding die wij niet herkennen. Waar gaten vallen, moet je afspraken maken. Dat doe je in de statuten en het huishoudelijk reglement. Daarin geef je aan wat je doet met mensen die zich niet aan spelregels houden, je stelt sancties op, je past hoor en wederhoor toe in commissies; wij zijn er erg voor om die zaken vast te leggen. Maar tegelijkertijd is er een neiging om zaken dicht te zetten en afspraken te maken tot op een niveau waarvan wij denken: zo schiet je jezelf in de voet. Het idee dat je spanningen en conflicten kunt

vermijden door spelregels op te stellen, is in bepaalde gevallen een misvatting. Op het moment dat dingen onduidelijk zijn of niet goed omschreven, moet je daaraan werken, maar het is een illusie te menen dat je problemen kunt voorkomen door alles te reglementeren. Door het toevoegen van de regio's als derde bestuurslaag lossen we geen problemen op, maar doorbreken we de cultuur van korte lijnen die onze partij ver gebracht heeft. Het opstellen van een redactiestatuut is overbodig. Een conflict zoals we dat afgelopen zomer hebben gehad rond de Tribune, hadden we daarmee niet kunnen voorkomen. Hoe het zit met de bevoegdheden en de rol van de redactie is reeds duidelijk.

Wat betreft jaarplannen opstellen: planmatig werken is heel belangrijk. Maar je kunt het politieke jaar 2008 niet plannen. Je kan wel verbeterplannen opstellen voor je afdeling, het Partijbestuur werkt ook op die manier. Maar het politieke werk voor het komende jaar kun je niet plannen, dat is de uitkomst van processen en verhoudingen die wij niet alleen bepalen.

Wat betreft de agenda van de Partijraad die twee weken van te voren verstuurd zou moeten worden: de Partijraad is er juist ook om actuele zaken te bespreken. Natuurlijk is het belangrijk dat wij discussies voeren in de afdelingen, de regio's en op de Partijraad. Maar het moet niet zo zijn dat wat twee weken voor de vergadering van de Partijraad niet op de agenda staat, niet besproken kan worden. Dat is een voorbeeld van een manier van regelen die niet handig is.

Wat betreft het internationaal secretariaat: wij maken veel werk van het internationale werk. Tiny Kox is fractievoorzitter van de Raad van Europa, Kartika Liotard is vice-fractievoorzitter van Verenigd Links. Wij zouden vandaag met een delegatie op een bijeenkomst van Europees links zijn, als we nu geen congres zouden hebben. Harry van Bommel en anderen zijn vaste gasten op Europese en mondiale sociale fora. In juli hebben wij een overleg georganiseerd. Met andere woorden: wij doen heel veel. Als er meer en andere voorstellen zijn, horen we die graag. Maar het idee dat een internationaal secretariaat zou voorzien in iets dat nu niet bestaat, zien wij niet voor ons.

De voorstellen om scheidingsmuurtjes op te trekken tussen het Partijbestuur en de Partijraad vinden wij ongewenst. Wij willen geen kunstmatige wij-zij tegenstellingen. Maar het is belangrijk werk te maken van wat ons bindt, onze ideologieën, het politiek programma, de organisatie. Dit is geen pleidooi voor volgzzaamheid of het uit de weg gaan van discussie, maar een stijl van werken waarin kaders dichtbij onze actieve mensen staan, een stijl die ons veel gebracht heeft de afgelopen jaren. Voorstellen als het Partijbestuur uit de Partijraad, of stemrecht onttrekken aan Bestuursleden, of een onafhankelijk voorzitter, zien wij niet als verbetervoorstellen, maar als pogingen zaken uit elkaar trekken die juist in elkaar geschoven zouden moeten worden.

Wat betreft de verslagen van de Partijraad en het Partijbestuur: de Partijraad is openbaar, en ook voor media toegankelijk. Dat betekent dat wij binnen enkele weken een verslag op SPnet zullen zetten. Als het gaat om het Partijbestuur, ligt de zaak wat ingewikkelder, daar moeten we open kunnen spreken over strategische keuzes. We hebben het afgelopen jaar twee verkiezingscampagnes gehad. Als we onze verslagen openbaar op SPnet zouden zetten, halen we ons een groot probleem op de hals. We moeten ook in beslotenheid over ingewikkelde zaken kunnen spreken. Natuurlijk moeten we daarover verantwoording afleggen, die informatie moet bij de actieve mensen via de regiovertegenwoordigers terechtkomen. Zij moeten verantwoording afleggen en kunnen informeren over wat we bespreken, welke besluiten we nemen, en alles wat van belang is.

Ik wil afsluiten met de kwestie van de dubbelmandaten en het voorstel het Partijvoorzitterschap van het fractievoorzitterschap los te koppelen. Binnen onze partij staan alle verkiesbare posities open voor alle leden, dus vanuit formeel democratisch oogpunt is er geen probleem. We zijn als SP de afgelopen jaren niet alleen qua parlementaire vertegenwoordiging gegroeid, maar ook qua ledenaantal hebben we sprongen vooruit gemaakt. Op de een of andere manier werkt wat wij als Partijbestuur gedaan hebben, heel goed. Andere partijen hebben soms nogal wat last van het feit dat de Partijvoorzitter rechts gaat, de fractievoorzitter links en de politieke leider door het midden. Dat zijn geen zaken die een partij veel verder brengen. Wij zijn erg blij dat Jan Marijnissen weer verder wil als Partijvoorzitter en zijn geen voorstander om de functies op een of andere manier te scheiden."

Beantwoording door Nico Heijmans

"Beste partijgenoten! Groter worden brengt uitdagingen met zich mee, natuurlijk, wat een open deur. Maar, beter dan dat, ik zou zeggen dat groter worden problemen en groeistuipten met zich met zich meebrengt. Het klinkt misschien gek, maar een van de grootste uitdagingen is dat we voor een groot deel gewoon hetzelfde moeten blijven. We moeten een partij blijven, die actief is onder de mensen, de partij van mensen

die de hele wereld willen verbeteren, die meer dan andere partijen haar leden weet te binden en in feite samen één grote vrijwilligersorganisatie vormt, die partij die naar mensen toe gaat en het voor de mensen opneemt. In feite zijn deze zaken, samen met onze visie en standpunten, de fundamenteën van onze partij. Het slechtste en domste wat we nu zouden kunnen doen is ons aanpassen, ons activisme en onze fundamenteën verlaten en verworden tot een kiesvereniging waarvan we er al genoeg hebben.

Ik heb verschillende ledenvergaderingen en regioconferenties bezocht, en ik kan daar erg optimistisch over zijn. In feite zijn wij allemaal eensgezind, allemaal willen we het activisme behouden. Binnen die organisatie spelen de afdelingen een cruciale rol, het succes dat we behaald hebben is alleen mogelijk geweest door het werk in de afdelingen. Ook daar vinden we ons kader en voeden we de Tweede Kamerfractie. We moeten onze afdelingen vertrouwen en volledige zeggenschap geven. Het is een bewuste keuze te kiezen voor die volledige autonomie. Onze afdelingen bepalen zelf wat zij in hun afdeling doen. Als je vertrouwen hebt in onze leden, dan kun je de leden laten bepalen wat er lokaal moet gebeuren. Dan kun je leden laten kiezen of het handig is als de fractievoorzitter en afdelingsvoorzitter dezelfde persoon zijn.

Verschiedende mensen hebben gesproken over amendement nummer 5: bij problemen moet een afdelingsvoorzitter contact opnemen met de regiovertegenwoordiger. Laat de afdeling dat alsjeblieft zelf bepalen. Het is de voorzitter echt toegestaan rechtstreeks contact op te nemen met de penningmeester of algemeen secretaris. Laten we geen hiërarchie creëren, in de zin van: eerst moet je dat kastje gehad hebben, vervolgens kun je bij die muur terecht.

Er is gesproken over de deelraden. Ook daar zou ik hetzelfde over willen zeggen: laten we vooral lokaal de beslissingen laten nemen, laten we dan niet van bovenaf proberen te regelen. De lokale afdelingen kennen de situatie het beste.

Er is gesproken over een vrijwilligersbeleid, waarvoor we iemand zouden moeten aanstellen. Natuurlijk zijn wij voor een goed vrijwilligersbeleid, maar een goed beleid doe je zo dichtbij mogelijk, en behoort dus het beleid van een afdeling te zijn. Dat moet je vooral lokaal doen, het helpt niet als wij centraal in het land een vrijwilligerscoach hebben. Laten wij het vooral van mens tot mens doen. Hetzelfde geldt voor de lokale Hulpdienst, ook daarvoor geldt: laat de keuze aan afdelingen zelf. We zijn niet voor een landelijk steunpunt, omdat we bang zijn dat de lokale Hulpdienst verwordt tot een doorgeefluik. We willen geen instantie die alleen maar doorverwijst.

De oproep om een jaarplan op te stellen kan ik wel een beetje steunen, niet in de zin dat we bureaucratisch pakken papier gaan maken, maar wel dat we in de afdelingen gaan nadenken over onze toekomst, over wat er nodig is om klaar te zijn voor de volgende stap en om samen aan het werk gaan."

Beantwoording door Agnes Kant

"Iedereen moet kunnen meepraten en meedoen in onze partij, daar zijn we het allemaal mee eens. Maar ook uit mijn hart gegrepen is de opmerking van Ger Wouters: meepraten en meediscussieren doen wij niet op het web, maar dat doen we terwijl we elkaar in de ogen kijken. Dat hebben we gedaan in de afdelingen, in de regio's, en dat doen we vandaag hier, terwijl we elkaar in de ogen kijken. Discussiefora op internet zijn een goed middel, maar hebben wel het risico dat het wat vrijblijvend en ongericht is, en je kunt alles er maar gewoon op pleuren. Ik krijg weleens het gevoel dat discussies op internet verworden tot een donkere kroeg, waar iedereen alles kan zeggen. Dat wil niet zeggen dat we dus maar geen gebruik moeten maken van internet om met mensen in gesprek te gaan en om mensen erbij te betrekken. Juist daarom hebben we thema-sites gemaakt, omdat we denken dat dat een goede manier is om mensen gericht bij onderwerpen die hen interesseren te betrekken. Daar lopen ook de nodige discussies. Het is pas net begonnen, maar de ervaringen zijn positief. We gaan ook kijken hoe we SPnet kunnen verbeteren en daar bestaan al plannen voor.

Samen meer praten over onderwerpen is van belang en dat doen we al volop. Maar het instellen van vaste landelijke themagroepen hebben we al eens geprobeerd: ze hebben niet bewezen zinvol te zijn. Daar waar het zinvol is, doen we dat natuurlijk. Maar we moeten dit niet onnodig institutionaliseren. Dat verwordt dan mogelijk in het bij elkaar komen en praten als doel in zich, in plaats van gericht op een duidelijk doel en op het moment dat het zinvol is. SP'ers zijn doeners en geen systeemdenkers. Laten we leren van de PvdA, waar er vele tandeloze fora en praatbijeenkomsten zijn, die niet aanzetten niet tot doelgerichte acties.

We willen niet alleen meer kiezers, leden en kader, maar vooral ook meer en betere relaties met andere krachten in de samenleving die vanuit hun eigen achtergrond en met hun eigen doelen samen met ons strijden voor een beter Nederland in een betere wereld. Zo stonden we massaal in de startblokken om te

demonstreren op de Coolsingel. Zo blijkt dat onze partij de betrouwbaarste politieke bondgenoot van de Nederlandse vakbeweging is. Hiervoor zullen we ons blijven inzetten. Dat deden we ook voor de stakers van Unilever. We hielpen in hun strijd om niet als een leeg potje Calvé-pindakaas bij de glasbak gezet te worden, zoals onze woordvoerder Paul Ulenbelt het verwoordde. We zullen ons blijven inzetten op versterking van die banden, waarbij we blij zijn dat de SP tegenwoordig bij de leden van de vakbeweging een van de populairste partijen is. Dus wil ik zeggen tegen Atte Houtsma uit Amsterdam en Leo de Kleijn uit Rotterdam: we hebben al vele contacten in de vakbond, dat netwerk waar jullie om vragen, dat is er al. Die linkervleugel binnen de vakbond zijn we al lang en breed, heel erg breed. We willen onze banden ook met de werknemers zelf verder versterken, door tenminste twee keer per jaar ons gezicht aan de bedrijfspoor te laten zien en daar direct de mening van de mensen op de werkvloer te peilen over belangrijke ontwikkelingen.

Versterking van de SP binnen het parlement moet hand in hand gaan met de versterking van onze positie buiten het parlement. Ik denk dat het goed is dat te blijven zeggen. Waakzaamheid blijft geboden, maar reden voor zorg is er niet. Zo organiseren we werkers in de zorg in de actiegroep “Zorg Geen Markt” (inmiddels meer dan 13.000!), om samen een vuist te maken. En een van onze nieuwe jonge vrouwelijke Kamerleden krijgt zo maar postbodes uit de kleren. Sharon Gesthuizen wist postbodes te mobiliseren tegen de liberalisering van de postwet. Door direct het contact te maken met de werkvloer heeft zij een netwerk opgebouwd van duizenden postbodes. Ik heb deze postbezorgers zien strippen op het plein, om in hun onderbroek te protesteren tegen het uitkleden van hun mooie vak.

Uitgekleed wordt ook de thuiszorg. Daarom het initiatief van “Zorg geen Markt” voor de actie “Stop de Uitverkoop van de Thuiszorg”. Daar zoeken wij juist de samenwerking met andere organisaties. Aangesloten hebben zich de vakbonden en de ouderenbond ANBO. Patiënten, ouderen en werkers die samen ten strijde trekken, omdat hier de marktwerking meer kapot maakt dan ons lief is. Zo hoort het, zo moet het. Inmiddels zijn er meer dan 75.000 ondersteuners van de actie.

En zo zeg ik tegen de afdeling Rotterdam: daar is geen algemene campagnecoördinator bij komen kijken. SP'ers die zien dat er wat moet gebeuren, nemen het initiatief en gaan aan de slag. Korte lijnen en snel handelen. Maar ook vooruitdenken, vasthouden en soms een lange adem hebben. Dan gaan we niet allemaal naar de campagnecoördinator zitten kijken. Natuurlijk moet een actie een kop en een staart hebben. Maar die actiecoördinator van de thuiszorg kan niet zeggen wanneer het einde is van de actie, tenminste qua tijd. Ik kan u wel zeggen wanneer een actie is gestopt: dat is namelijk wanneer we de uitverkoop hebben gestopt en geen dag eerder! Feitelijk zijn alle actieve SP'ers campagnecoördinator. Natuurlijk moet er bij landelijke acties goede coördinatie zijn, maar dat ligt dan bij diegene die dat op dat moment het beste kan. Dat is soms een Kamerlid, soms een medewerker, een afdeling, of de algemeen secretaris.

Het is een misverstand dat onze partij geen standpunt inneemt over integratie en migranten. Wij hebben onze nota “Van apart naar samen”, ons Deltaplan voor een geïntegreerde samenleving uit 2002. Kernpunten waar altijd draagvlak voor is geweest: het leren van de taal, segregatie en discriminatie tegengaan. Aan een update van het Deltaplan-integratie wordt momenteel gewerkt. En natuurlijk komt dat ter beschikking om besproken te worden; dat is een permanent proces. Onder Turkse en Marokkaanse kiezers was de SP bij de laatste verkiezingen de tweede partij. Eén op de vijf van hen heeft SP gestemd. Dat zit dus wel goed, en dat is mooi.

“Niet apart maar samen” is altijd ons leidend motto geweest met betrekking tot integratie, en dat moet vooral zo blijven. In onze standpunten maar ook in onze eigen organisatie. In verschillende afdelingen moeten we dan ook hard aan het werk om migranten te betrekken bij onze partij. Dat is belangrijk en dat is goed. Daarvoor is niet één manier. En er is niet een blauwdruk voor hoe dat het beste lukt. Doesburg is echt niet hetzelfde als Amsterdam. De ervaring en lessen uit het verleden zijn dat vooral het werk in de wijken mensen bij onze partij betreft, alle mensen, en dus ook migranten. Het is zoals Ineke Palm uit Rotterdam zegt: we moeten er gewoon op af. Daar moet iedere afdeling z'n eigen weg in zoeken. En moeten we vooral van elkaar leren.

Tot slot, zoals Gijsbert – de voorzitter van ROOD – zei, de jongeren en de SP hebben iets gemeenschappelijk: de toekomst. Daarom stellen we het congres voor dat elke zichzelf respecterende afdeling zich inspant om een lokale ROOD-afdeling te krijgen, te houden en uit te bouwen. Wie niet weet hoe dat moet: neem de uitgestoken hand van de ROOD-jongeren aan en vraag ze hoe het aan te pakken. ROOD is de kortste weg naar miljoenen jongeren in dit land, en heeft – en dat wil ik toch benadrukken – onmiskenbaar haar bestaansrecht dubbel en dwars bewezen. En dat is echt een compliment waard.”

Beantwoording door Vincent Mulder

“Als er iets is dat als eerste eensgezindheid binnen onze partij oplevert, dan is het wel de noodzaak tot permanente scholing. Al doende leren en al lerende doen. Want we willen verder met onze politieke strijd, we willen onze partij gereed maken voor nieuwe stappen, en daarvoor is scholing van wezenlijk belang. Immers, niemand wordt geboren als actievoerder of volksvertegenwoordiger, laat staan als goeie. Precies daarom zetten de congresvoorstellen zo zwaar in op opleiding, met name voor hen die verantwoordelijkheid dragen, zodat zij hun taak optimaal kunnen uitvoeren. Waar scholing voor bestuursleden voorheen nog gewoon een aanbod was, is er nu algehele instemming om te zorgen dat deze mensen goed beslagen te ijs komen. Daar komen zij zelf en de partij verder mee. En ja hoor, daar gaan we ook meer Kamerleden en mensen van buiten voor inzetten. Overigens moeten we ook zien of scholingen effectief zijn en goed georganiseerd worden. Permanent scholen vergt ook een permanente evaluatie, zoals dat op dit moment al praktijk is. Leden die in de raadsfractie en in het afdelingsbestuur verantwoordelijkheden dragen, gaan we intensiever opleiden. Deze scholingen zullen politiek-ideologisch zijn, maar zullen ook gaan over het lokaal effectief organiseren van de strijd en het mobiliseren. Naast de Tomaatschool en het aanbieden van verdieping, zetten we hoog in op het opleiden van nieuwe, goede kandidaat-volksvertegenwoordigers. Voor afdelingen die zich klaar maken om mee te besturen bieden we bijeenkomsten aan om zich grondig voor te bereiden. Dat betekent niet dat we ook cursussen voor aspirant-wethouders gaan organiseren, want ik zie ze al komen, al die aspirant-wethouders. Afdelingen moeten zich er wel van bewust zijn dat scouten en politieke vorming hun eigen verantwoordelijkheid zijn. Ik ben het niet altijd met Balkenende eens, maar in dit kader: eigen verantwoordelijkheid! Wat ik echt wil zeggen: scouten begint in de afdeling, daar moet je zelf mee aan de slag. Want je kunt door scholing goede volksvertegenwoordigers opleiden, maar dat hangt wel af van welke personen je opleidt. Door een aantal afdelingen is gepleit om de wethouders meer te betrekken bij de partij, dat gebeurt al, dat doen we al. Afgelopen tijd zijn ze in toenemende mate in alle geledingen van de partij betrokken. Dat zal in toenemende mate, op hun initiatief en dat van het scholingsteam, kunnen blijven plaatsvinden.

Veel meer dan het uitwisselen van ervaringen op internetfora, zien we de zin in van direct contact tussen raadsleden. Dat moeten we vooral blijven doen en ieder initiatief daarvoor is welkom. Verder gaan we natuurlijk gewoon door om onze leden de cursus “Politieke Basisvorming” aan te bieden. Zij vormen een enthousiaste groep van leergrage mensen die er met scholing mogelijk zelf voor kiezen om actief te worden. Dat is heel wat anders dan de Volkskrant gisteren meende te weten, dat we leden strenger gaan scholen. Hebben ze daar iets met het Spaanse rietje bij in gedachten? Ik weet het niet. Ook blijven we leden, die een nieuwe afdeling willen beginnen, scholen. We laten geen afdelingen meer starten als we niet zeker zijn dat zij het politieke ABC in hun broekzak hebben. Dan zijn er nog een aantal afdelingen die zeggen dat scholing zo belangrijk is dat zij uitbreiding van het scholingsteam bepleiten. Het lijkt ons heel verstandig om dat stapsgewijs te doen en pas uit te breiden als daarvoor concrete invulling bestaat. Die concrete invulling zal steeds aan de Partijraad worden voorgelegd. Dat geldt ook voor de uitbreiding van inzet die gevraagd wordt voor het Wetenschappelijk Bureau. Dus we stellen voor om niet nu en hier die beslissingen te nemen. Permanente scholing, tot slot, is ons mooie devies. Maar waar we dat de afgelopen tijd niet hebben waargemaakt, is het nu tijd om dat serieus wel te doen. Want de inzet op meer en beter scholen is niet alleen de behoefte van de hele partij, maar ook een opdracht aan de hele partij.

Beantwoording door Marga van Broekhoven

“Beste partijgenoten en genodigden! De laatste tijd is er veel over geld gesproken, door anderen in de media, maar ook door ons zelf op onze ledenvergaderingen en regioconferenties. En één ding is zeker: over geld moet je duidelijk zijn. Geld maakt veel mogelijk, maar geld kan ook veel zorgen geven. Geld kan ons lui en gemakzuchtig maken, en het kan, als het niet goed wordt uitgelegd, meer vragen oproepen dan antwoorden geven. We willen onze transparantie verder vergroten. Vanaf nu, zo stellen we vandaag aan jullie voor, zullen we de landelijke jaarrekening voortaan op onze website publiceren, zodat iedereen kan zien waar we ons geld vandaan halen en waaraan we het uitgeven. Ik ga ervan uit dat we het erover eens zijn dat we met z’n allen baas willen blijven over ons eigen geld. En daarom beslissen we ook elk jaar op de Partijraad, door middel van de begroting, waaraan we ons geld uitgeven en waar we op inzetten. Hoe groter we worden, des te belangrijker is het ons te realiseren dat de grootste kracht van onze partij onze mensen zijn, die zich dag in dag uit inzetten voor een sociale wereld waar eerlijk delen heel gewoon is. En wij weten met z’n allen heel goed waar ons geld vandaan komt: van onze leden, van onze volksvertegenwoordigers en van de subsidies waarop we, als steeds grotere partij, steeds meer recht krijgen. En ieder van jullie als volksvertegenwoordiger of als lid verdient het dat we onze middelen zo zorgvuldig en effectief mogelijk inzetten voor onze gezamenlijke idealen.

Van ons hoeven de politieke subsidies niet omhoog. Zij mogen zelfs nog meer dan nu gekoppeld worden aan het ledental en aan het aantal nieuwe leden dat een partij weet te werven. Dat zorgt ervoor, en dat

houdt ons ook scherp, dat partijen ook tussen verkiezingen door het nut inzien van het naar de mensen toegaan en mensen aan zich binden. En daarmee kan iedere partij haar bestaansrecht bewijzen.

Steun op eigen kracht: dat is voor ons als SP'ers een gegeven. En een van de pijlers van onze eigen kracht is ons kroonjuweel: onze afdrachtregeling. Het is fijn dat zoveel sprekers vanmorgen dat bevestigd hebben. Des te treurig is het dat PvdA-minister Ter Horst maar liefst zes wetten wil wijzigen om onze solidaire regeling te bemoeilijken. En dat terwijl wij dit alleen zo eenvoudig mogelijk willen regelen. Ger Wouters heeft het vanmorgen treffend gezegd. Door te stellen dat wij dan ook van mevrouw Ter Horst willen uitmaken, waar zij haar geld naartoe overmaakt, als zij dat over ons geld wil beslissen.

Afdrachtregelingen bestaan al sinds de invoering van het algemeen kiesrecht in het begin van de 20ste eeuw. De SDAP – de voorloper van de partij van deze minister – is er geloof ik zelfs de bedenker van. En laten we eerlijk zijn, laat de minister zich alsjeblieft met belangrijker zaken bezighouden. En niet ons belastinggeld verkwisten met partijen pesten die het goed geregeld hebben. Ik zou eigenlijk een oproep willen doen aan mevrouw Ter Horst: laat andere partijen vooral ook een beroep doen op hun eigen volksvertegenwoordigers. Dan hoeven de subsidies van het rijk niet voortdurend verhoogd te worden en kunnen die partijen hun eigen bestaansrecht bewijzen. Ik ben blij, dat ons congres vandaag door middel van een motie om een uitspraak hierover wordt gevraagd en wij zullen die in ieder geval van harte steunen.

Overigens vinden wij die afdracht zelf maar heel gewoon, maar buiten de SP vindt men het nog steeds bijzonder dat wij een deel van onze vergoeding afdragen. En dat doen we al zo sinds 1974, omdat het goed is niet veel meer te verdienen dan de mensen die je vertegenwoordigt. Omdat we verwachten dat je je belangeloos inzet, net als al onze andere actieve leden. Omdat we mensen, bij wie het alleen om geld en status te doen is, buiten de deur houden. En omdat we het afgedragen geld samen met de ontvangen contributies en donaties solidair verdelen om onze partijactiviteiten te bekostigen. Jolanda uit Heerlen, zoals je zei, een mooie gelegenheid om dit uit te leggen. Maar dat moeten we ook blijven doen. Dit houdt wel in dat onze afdelingen met steun van de landelijke partij het goed moeten uitleggen. Onze afdelingsvoorzitters moeten goed onderlegd zijn. Over dat goed uitleggen waren op de conferenties wel zorgen. Afdelingsvoorzitters moeten echt tijdig met kandidaten praten over onze regeling, over de algemene compensatie, en over de specifieke compensatie als er inkomensverlies is, maar ook over de persoonlijke omstandigheden van de kandidaat, over de tijdsbesteding, over de eenheid in optreden en over het centraal stellen van het partijbelang, over het samen uitvoeren van besluiten nadat je ze intern bediscussieerd hebt, en natuurlijk over het koppelen van actie aan fractie. En dit alles bespreken is ook belangrijk wanneer er onverhoopt tussentijds raadsleden vervangen moeten worden.

Samen met het scholingsteam zullen wij er alles aan doen om onze afdelingen en fracties lokaal een stevig fundament te geven en er zo aan bijdragen dat onze eigen mensen zelfbewust en trots over onze regeling ook onze tegenstanders van repliek kunnen dienen. De afdrachtregeling valt onder de verantwoordelijkheid van het Partijbestuur. Er zijn verschillende sprekers geweest vandaag die hebben gevraagd om een onafhankelijke commissie. In een aantal situaties is in plaats van de algemene compensatie een oplossing op maat nodig, omdat mensen en hun omstandigheden nou eenmaal verschillend zijn. Die specifieke omstandigheden kun je niet in algemene afspraken vooraf vervatten. Dat blijft maatwerk op basis van feitelijke gegevens. Omdat het een taak is van het Bestuur, het bestuur dat jullie vandaag kiezen, om te zorgen voor een correcte uitvoering. En als er dan toch een meningsverschil is over de uitvoering, dan stelt het Partijbestuur een commissie in, die hoor en wederhoor toepast en met een advies komt voor een oplossing in het geschil. En het Partijbestuur verantwoordt zich hierover aan de Partijraad. Zo moeten we dat met elkaar afspreken. Daar hebben we ook een bestuur voor, om erop toe te zien dat zaken die we afspreken correct verlopen.

Ten slotte: in juni 2005 hebben we de afdrachtregeling voor raadsleden onder de loep hebben genomen. Er zijn verschillende sprekers die vandaag om een evaluatie gevraagd hebben. In 2005 hebben we samen besloten tot een vereenvoudiging van onze regeling. We hebben toen vastgesteld dat iedereen zich moet kunnen kandideren. Iedereen kan zich op basis van capaciteiten en kwaliteiten verkiesbaar stellen. Vervolgens zijn we de verkiezingen van 2006 ingegaan; dit zijn hele mooie verkiezingen geweest. Daarna hebben we een jaar met de nieuwe regeling kunnen werken en in maart 2007 hebben we de eerste evaluatie gehad. Daar waren we toen tevreden over, maar we hebben wel een kleine aanpassing gedaan. We hebben besloten voor mensen met een specifieke compensatie een extra onkostenvergoeding af te spreken, omdat we op dat moment voelden: daar moeten we iets meer doen. Maar voor degenen die zeggen, we moeten 20 procent bovenop de bijstand doen, zeg ik: laten we alsjeblieft onze afdrachtregeling niet gebruiken voor inkomenspolitiek; daar is hij ook niet voor bedoeld. Kort en goed, ten aanzien van de mensen die vragen om een evaluatie: wij willen toezeggen dat voor elke zittingsperiode die we ingaan, en dus ook voor

de volgende, we ruim op tijd naar onze regelingen kijken, van al onze volksvertegenwoordigers. Zoals we dat nu gedaan hebben, zullen we dat ook in de toekomst doen. Moeten er aanpassingen gedaan worden, dan zullen we dat bespreken en dan gaat de Partijraad daarover besluiten nemen.”

Riet bedankt de congrescommissie voor de beantwoording van de eerste termijn

TWEEDE INTERMEZZO: “STOP DE UITVERKOOP VAN DE THUISZORG”

Dit intermezzo, onder leiding van Agnes Kant, staat in het teken van de actie “Stop de Uitverkoop in de Thuiszorg”. Drie gasten, Miep, Anita en Anja, laten zien wat de nieuwe wetgeving voor hun voor effect heeft. Werknemers vrezen ontslagen te worden en moeten kiezen tussen werkloosheid of werken onder slechte arbeidsomstandigheden. Mensen die zorg nodig hebben, komen in lastige trajecten van herindicatie: als je je boterham nog kan smeren, dan gaat er wel vier uur van je zorg in de huishouding af. Miep geeft aan: “Ik ben minder bang van Bin Laden, want dan heb je nog 99 procent kans dat je niet in de buurt bent, maar als Balkenende optreedt, zit je er altijd naast.” Helaas zijn de plannen van het kabinet voor de vernieuwing van de Wmo nog niet van tafel. Juist daarom gaan we door met actievoeren. Dit kunnen we niet accepteren.

DERDE INTERMEZZO: “DE SP, JE WEET TOCH!”

Twee Rotterdamse rappers weten het SP-gedachtengoed te vertalen in een muzikaal intermezzo: “De SP, je weet toch!”

TWEEDE TERMIJN DEBAT CONGRESSTUK

Voordat de zaal opnieuw het woord krijgt, geeft Hans van Heijningen aan dat het advies van de congrescommissie bij verschillende amendementen zal veranderen. De volgende amendementen zullen wel het advies “overnemen” krijgen: 5, 7, 22 (de strekking), 25, 31, 36, 41, 46, 56, 60, 62, 63, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 74, 91, 92, 95, 101, 102, 106, 141, 145, 176, 189, 190, 205, 248, 254, 255, 269.

In de tweede termijn willen graag 31 sprekers het woord.

Freek Bersch, Utrecht: “Ik ben blij met de steun van de congrescommissie voor veel goede voorstellen, dank je. Het instellen van een onafhankelijk voorzitter op de Partijraad is geen scheidingsmuur, maar zorgt voor zuivere discussie, die nu in de praktijk niet altijd plaats vindt. Een Partijbestuur dat de orde moet bewaken en zijn eigen voorstellen moet verdedigen, is niet goed voor een open discussie, zo heb ik in praktijk ervaren. Nederland kijkt met ons mee vandaag, dat geeft ons de kans om te laten zien uit welk hout we gesneden zijn. Als we onze fundamenteen echt willen versterken, moeten we voor de vele goede voorstellen stemmen. Sommigen zijn zojuist door de congrescommissie overgenomen, maar er zijn nog vele goede voorstellen over, dus kijk goed en maak een verstandig oordeel.”

Harry Sangers, De Bilt: “Ik ben blij met de overnames door de congrescommissie, maar we zijn het niet eens met wat Hans van Heijningen zei over het verslag van het Partijbestuur. Want ook binnen de Ondernemingsraad van onze leden zijn er dingen die je binnenkamers houdt, en andere niet. Ook voor de afdrachtregeling zouden we graag een onafhankelijk commissie zien. Dus niet alleen de penningmeester, maar een onafhankelijk iemand.”

Bob van Vliet, Delft: “Ook ik ben blij met overname, met name bij amendement 7 over het milieu. Volgens mij is de congrescommissie alleen wel de moties vergeten; wij hebben motie 6 ingediend om een ingewikkelde discussie op een grondige manier af te ronden. Daar wil ik nu graag steun voor vragen.

Floor van Lamoen, Goes: “Nico Heijmans zei dat afdelingen vrij gelaten moeten worden, we leggen nu echter vast dat kerngroepvergadering één keer per maand moeten plaatsvinden, iets dat in mijn ogen vrij vaak is. Amendementen 163 en 164 geven de afdelingen op dit punt meer vrijheid. Dan over de discussie: discussies op internet hebben ook niet mijn voorkeur, in amendement 132 hebben we dan ook het medium open gelaten. We zijn nu hier met twee procent van de leden, het is niet makkelijk om pratend aan de beurt te komen. Laten we een goed medium zoeken. Derde en laatste punt over amendement 246: de besluitenlijsten kun je zo vaag laten als je wil. Maar dan kunnen wij wel vaag zien wat er besproken is, zodat we op basis daarvan navraag kunnen doen bij de regiovertegenwoordiger.”

Martine Haak, Diemen: “Het democratisch gehalte is niet te zien aan het aantal overgenomen amendementen. Er is door de congrescommissie vanuit de regioconferenties al veel overgenomen in de Nota van Wijziging. En de congrescommissie zelf is ook maar een minderheid; wij bepalen wat we willen overnemen. Over de Partijraad: natuurlijk is het niet de bedoeling dat er geen actuele onderwerpen besproken kunnen worden op de Partijraad, maar de twee weken die er nu staan voor het ontvangen van de agenda, worden vaak al niet gehaald en iets sneller de agenda krijgen zou handig zijn. De notulen van het Partijbestuur: bij ons amendement staat dat dit al gebeurd is, maar dat is blijkbaar niet zo. Nu zouden de notulen via de regiobestuurder moeten gaan, maar dit werkt blijkbaar niet. Graag gewoon de besluitenlijsten naar de voorzitters, dan kunnen wij er allemaal kennis van nemen.”

Atte Houtsma, op persoonlijke titel: “Ik mis een landelijke structuur in debatten en acties, maar deze zijn wel handig om de discussie aan te zwengelen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de thuiszorgactie in Purmerend. Ik denk dat we landelijke groepen nodig hebben; dan gaat het niet alleen om praten, maar juist om samen te

werken en amendementen in de bonden naar voren te brengen om ze zo tot een linkse koers te dwingen. Je moet binnen bedrijven eerst de basis meekrijgen, van daaruit moet je werken. Van daaruit heb je een sterke basis om de zaak te veranderen.”

Jasper van Geijtenbeek, Heuvelrug: “Ik heb vanmiddag gesproken over amendement 86: de scholing van commissieleden. Ik heb een vraag aan de congrescommissie: kan het zo zijn dat de toelichting “overbodig” in plaats is van “te specifiek”, want dan kunnen commissieleden gewoon deelnemen aan de scholing.”

Cecile Visscher, Den Bosch: “Natuurlijk kijk ik iedereen het liefst persoonlijk in de ogen als ik wil vertellen over goede ervaringen, maar helaas is dat niet altijd mogelijk. Een forum is dan een middel om raadsleden toch op de hoogte te stellen. Inderdaad het is niet zaligmakend, maar een aanvulling op wat we nu hebben. Dus stem voor amendement 151.”

Leen Beukelaar, Amsterdam: “Ik mis een reactie op mijn betoog dat het congres het hoogste orgaan moet worden van de partij. Graag nog een reactie. Verder om iets te doen voor mensen in de bijstand: ik vroeg niet om 20 procent, maar om met z’n allen wat te lappen om die mensen een menswaardig inkomen te geven als ze zich zo inspannen voor de SP. Dus doe er wat aan met z’n allen.”

Colette Sacco, Purmerend: “Ik wil even terugkomen op amendement 104. Natuurlijk is het aan jullie om te beslissen. Het gaat om de organisatie van de partij. In ons amendement gaat het over de versterking, over de verbetering van de kwaliteit van regiovertegenwoordigers, juist omdat ze een belangrijke rol hebben. Daarom pleiten wij ervoor dat die mensen, voordat zij in de regioconferentie gekozen worden, met een aparte commissie een gesprek hebben, een commissie die ook een advies kan geven. Ten slotte wil ik nog even vragen om niet alles dicht te timmeren, laat iedereen zich kandideren voor de functie die hij zelf wil.”

Vincent Wijnhuizen, Utrecht: “Vanochtend begon de presentatie met ‘moments that mark your life’: dit is het begin en het beste moet nog komen. Ik geloof heel erg dat het beste nog moet komen, en daar kunnen we vandaag een start mee maken. De antwoorden vandaag waren heel vaak “dat doen we al” of “dit wordt per afdeling geregeld”. Bij zeker 85 procent van de amendementen staat helemaal niets. Vandaag staan wij voor de taak om de keuzes te maken, om de partij 2008 in te leiden en de verdere toekomst.”

Marijke Kamphorst, Eindhoven: “Wij zijn blij met de overname van de congrescommissie. Maar we blijven aandacht vragen voor amendement 272. Ik wil mededelen dat wij amendement 274 intrekken. Ook graag aandacht voor amendement 6, daar hebben we nog niets van gehoord, ook niet van de afdeling Rotterdam, misschien kan het Partijbestuur de intentie overnemen. Amendement 24: dat moet een pilot zijn, daar staan we nog steeds achter. Want van good practices kunnen we leren.”

Co van Waalen, Tilburg: “Ik heb twee kleine dingen. Onze afdeling vindt dat de Commissie van Beroep onder de Partijraad zou moeten vallen: die kan dan allerlei geschillen tussen het Partijbestuur en individuele leden oplossen als ze er in eerste instantie niet uitkomen. En een tweede punt: verschillende afdelingen die niet willen dat de afdelingsvoorzitter en de fractievoorzitter dezelfde is. Waarom hebben die niet een goede tweede kandidaat naar voren geschoven?”

Laurens Ivens, Amsterdam: “De NOS stelt achter de schermen de vraag hoe dictatoriaal de SP is. Ondanks alle stemmingmakerij is er een goede discussie gevoerd in de afdelingsvergaderingen, tussen leden onderling, in de regioconferenties, en ook vandaag op het congres. Deze rechtstreekse discussies helpen de partij verder, in tegenstelling tot stemmingmakerij in de pers en op webfora. Duizenden leden hebben gesproken, iedereen kon meedoen, wie het heeft over kadaverdiscipline of over het onder curatele staan van afdelingen, doet geen recht aan deze leden. Laten we onze slagvaardige democratie koesteren en laten we ons niet laten leiden door deze stemmingmakerij. Vandaag zullen we besluiten nemen en gezamenlijk zullen we de uitvoering op ons moeten nemen. De kaderleden zullen bereikbaar en toegankelijk moeten blijven; zo helpen we elkaar verder zonder dat we een vergadermachine worden. Iedereen moet zich dan wel verenigen met de besluiten die we vandaag nemen. Dan kunnen we tegen de NOS zeggen dat er niet één dictator is, maar dat het dictatorschap bij de leden ligt.”

Joep Meddens, Hilversum: “Wie zal Laurens Ivens het applaus niet gunnen na zijn prachtige betoog. We hebben vandaag veel discussie gehoord, ik vind dat een goede zaak. Ik heb een mooie toelichting gehoord van de congrescommissie, dat is ook prima. In de eerste termijn heb ik om een positieve benadering gevraagd, en in de positieve adviezen zie ik die benadering ook terug. Natuurlijk vind ik het jammer dat onze voorstellen over een onafhankelijk voorzitter en methadon dit lot niet hebben gedeeld. Het gaat toch

om het betrekken van nieuwe mensen bij de partij. Dus 204 en 251: denk er nog eens over. Maar de belangrijkste reden dat ik nog naar hier ben gekomen: Sandra is de handtekeningenlijsten van de ziekenhuisactie kwijt en wil ze graag terug!"

Sjoerd de Jong, Nijmegen: "Bedankt, ik wil graag aandacht vragen voor amendement 16, over het redactiestatuut, om bij conflicten niet alleen naar het Partijbestuur te verwijzen maar naar het samen opgestelde redactiestatuut. Ik hoop dat daar steun voor is. Verder ben ik zeer tevreden met de beantwoording door de congrescommissie."

Ineke Palm, Rotterdam: "Commissie, bedankt voor het ruimhartige gebaar. Over amendement 24: Agnes was het eens met het belang migranten bij de partij te betrekken. Eén op de vijf migranten stemt op ons, dat zit wel goed. We hebben het over de fundamenteën vandaag, dat gaat over meer dan hoeveel er op ons stemmen; bovendien is het vertrouwen nog broos, het komt er nu juist op aan dat we voet aan de grond blijven houden onder migranten. Dat is juist een reden om door te gaan. Natuurlijk gaat het om samen actievoeren. We moeten ze er juist bij betrekken, zij behoren tot de doelgroep waar wij het juist voor doen. Natuurlijk is er geen blauwdruk, we kunnen wel veel van elkaar leren. We zijn bij met de overname van de strekking van amendement 22, maar we willen daar als afdeling ook graag iets over te zeggen hebben. Dus stem op amendement 22."

Erwin Koster, Zwolle: "Het afwijzen zonder motivatie is slap en niet stimulerend. We doen het toch samen? Commitment krijg je door gemotiveerd af te wijzen, niet door zomaar af te wijzen. De inhaalslag die de congrescommissie maakt door amendementen met de toelichting "doen we al" nu toch over te nemen, vind ik vreemd. Over de afdrachtregeling: er is niet gesproken over ongelijkheid. Hiervoor verwijs ik naar de motivatie bij amendement 178. Uitgangspunt is solidariteit en gelijkwaardigheid: steun dus amendement 178."

Patrick Zoomermeijer, Zaanstreek: "Ik twijfel niet aan de wijsheid van de congrescommissie, ze heeft tenslotte een aantal goede voorstellen overgenomen. Maar op één punt heb ik geen antwoord gehad: motie 3 over werkgeversorganisaties. Het is duidelijk dat we het moeten zoeken bij de werknemers, meerdere mensen hebben daarover gesproken. Maar wat doet het woord "werkgeversorganisatie" in deze congres tekst? Verder zou ik graag steun vragen voor amendement 221. Als iedereen zegt dat we dingen niet te veel dicht moeten timmeren, dan moeten we dit amendement steunen."

Yolanda Claessens, Heerlen: "Ter illustratie een paar voorbeelden van democratie: afgevaardigden hebben tot vanochtend in de trein genoeg tijd gehad om het te hebben over onze bijdrage. Over de afstand tussen de leden en de partijtop: vanochtend toen we op het station in Weerst stonden, heb ik Paul Lempens gebeld om het nummer van een taxi te vragen, zodat we sneller in Eindhoven zouden komen. Dames en heren van de media, zou ik willen zeggen, kom op met een positieve bijdrage over de democratie in de partij!"

Johan Kwisthout, Breda: "Ik kom al sinds 1999 op het congres en dit is de eerste keer dat ik de Internationale hoor, dat doet me goed. ROOD is fantastisch! Over de Partijraad en amendement 244: de Partijraad is het parlement in de SP. Om haar functie waar te kunnen maken moet zij meer zelf haar agenda kunnen bepalen. Dat verwacht je ook van een goede raadsfractie, dat zij niet alleen reageren, maar zelf ook zaken op de agenda kunnen plaatsen en pro-actief zijn. Het gaat niet alleen om controle, maar ook om bewustwording. Vandaar ons voorstel 244."

Christian Bokhove, West-Friesland Oost: "Al doende leren en al lerende doen: daar ben ik het helemaal mee eens. Met de nadruk op het woord "doen", want we moeten oppassen, we willen geen vergadercultuur worden. We moeten ook niet elke avond aan informatieoverdracht doen. We moeten de wijken in, de mensen ontmoeten, we moeten praten met de burgers: dat doe je niet door te blijven scholen. Er moet juist tweerichtingsverkeer ontstaan. Als laatste wil ik graag aandacht vragen voor amendement 77: het onderzoeken van een collectieve ongevallenverzekering. Dit is uit de praktijk gegrepen."

Joop van Well, IJsselstein: "Ik wil even reageren op de argumenten die de congrescommissie heeft geuit over het dubbelmandaat. Dit kan ook fout gaan, maar wij denken dat dit meer zegt over de mensen dan over de organisatievorm. Het kan ook succes opleveren: wij denken dat het succes meer zegt over Jan Marijnissen dan over organisatievorm. We moeten geen muren opwerpen, want dat brengt scheiding teweeg. Nou hoeven muren niet meteen scheiding te veroorzaken, ze kunnen ook beschermen, beschermen tegen ondemocratische processen. We moeten onze organisatie zo organiseren dat we zorgen dat wij die ondemocratische processen niet kunnen krijgen. Daar is een organisatie voor, dat hangt niet af van de

vraag of Jan Marijnissen de perfecte partijleider is. Maar wie komt er als Jan Marijnissen weggaat? Wat komt er dan van onze partij?"

Jorine Dirks, Rheden: "Mijn afdeling wil graag aandacht voor de rol van de regiovertegenwoordiging met de amendementen 103 en 138. Amendement 103 is een tekstuele en inhoudelijke verbetering. 138 is een aanvulling op het voorgestelde onderzoek naar het verloop van kaderleden; dit zou ook naar het verloop in regiovertegenwoordiging gedaan moeten worden. Vervolgens nog even aandacht voor amendement 4; ik zou graag nog een reactie ontvangen."

Elisabeth Bakker, Amsterdam: "Ik kom met een voorbeeld. Gewone leden, geen afgevaardigden, in Amsterdam hadden wel inspraak, maar geen zeggenschap. Zij mochten geen amendementen indienen, bij bezwaar hiertegen werden zij van het kastje naar de muur gestuurd. Tweede voorbeeld: je zou toch denken dat de leden en kiezers erg geïnteresseerd zouden zijn in alle amendementsvoorstellen. Maar deze zijn niet op de kiezerssite, sp.nl, te vinden. Op de ledensite stonden de amendementen slechts een week van te voren. Ook voor de amendementen die gesteund werden door de afdelingen, was geen aandacht. Ik vind dit persoonlijk nogal opvallend. Het dictaat ligt bij de leden, zegt Laurens. Dan zou ik zeggen: maak dan werkelijk van het congres het hoogste gezag. De agenda kan niet twee weken van tevoren gestuurd worden, het mag niet op papier, dat doet mij aan een onwillige werkgever denken."

Herbert Heeroma, Zevenaar: "Amendement 130 is nog niet overgenomen, dus kom ik nog een keer. Voor het grote externe bedrijf zien wij Jan Marijnissen met een groot aantal prominenten. Bij de interne partijorganisatie zien we Hans van Heijningen. En hoewel we dit absoluut waarderen, is het voor één man gewoon te veel. Er is toch geen regering, politieke partij of organisatie waarin één man alles in de hand heeft, het begrip arbeidsdeling is toch een normaal aanvaard principe? Het is een illusie om te denken dat het met alleen opleiding en scholing wel goed komt. Wij verlangen een analyse van een veranderende maatschappij en een daarop gericht vrijwilligersbeleid. Ik ben een klein beetje gerustgesteld door de opmerking van Hans van Heijningen dat het in het bestuur gepreciseerd kan worden, dat hoop ik maar. Anders moeten we gewoon 130 steunen."

Jef van Dongen, Haarlemmermeer: "Wij missen de argumentatie over het afwijzen van de amendementen over de tegen-kandidaatsstelling, amendementen 200 en 199 en motie 6. Graag een argumentatie. Dan over amendement 185 en motie 5: een onafhankelijke geschillencommissie. Gezegd is dat het Partijbestuur zich moet verantwoorden bij de Partijraad achteraf. Wij willen graag dat de Partijraad vooraf stemt over de onafhankelijke commissie. Dit zou ook goed zijn voor beeldvorming, anders wekt het alleen maar wantrouwen op en is het goed scoren bij de pers."

Hugo Polderman, Roosendaal: "Ik zou graag aandacht willen vragen voor de specifieke functie algemeen secretaris. Dit is een politieke functie. We gaan zo meteen Jan Marijnissen als voorzitter kiezen; ik denk dat dit een verstandige keuze is. Over de dubbelfunctie: kijk op een gegeven moment hebben we premier Marijnissen, dat zal dan onze Partijvoorzitter zijn, maar tevens de leider van dit land. Maar dat neemt niet weg dat de algemeen secretaris een belangrijke politieke functie is; dat zou ik graag terug zien als regel in het congresstuk. Dat hebben wij in amendement 229 duidelijk proberen te maken."

Dennis de Jong, Rotterdam: "Ook Rotterdam is dankbaar voor surprises, maar een paar voorstellen zijn nog niet overgenomen. Zo hebben we nog geen antwoord op motie 1 met betrekking tot "Heel de wereld". Het vorige congres zeiden we: heb lef en weg met de Wereldbank en het IMF. Nu pleiten we voor hervorming. Wat is de verhouding tussen deze opvattingen? Dan wil ik graag aandacht voor amendement 6: het homo-emancipatiebeleid. Dat gaat misschien niet vanzelf, ook al hebben wij dit lang gedacht. Graag een standpunt van de SP. Bij amendement 18 vroegen wij niet om een internationaal secretariaat, maar – zoals Agnes Kant al zei – een actiegroep die doelgericht en ad hoc afdelingen bij elkaar brengt om solidariteit te mobiliseren. Graag jullie steun."

Leo de Kleijn, Rotterdam: "Graag aandacht voor amendement 207: themaconferenties organiseren. De congrescommissie vindt dit een goed idee: "doen we ook al, maar we moeten het niet institutionaliseren". Ons idee is niet om dat institutionaliseren, maar laten we dat gewoon doen; we hebben daar zelf een aantal voorstellen voor, dus ik denk dat we de partij er maar aan gaan houden dat die conferenties daadwerkelijk georganiseerd zullen worden. Wat Agnes Kant zei over de linkse vakbondsoppositie: "die is er eigenlijk al en de SP speelt daar een belangrijke rol in". Ik zou haar willen vragen de uitdaging aan te gaan: laten we dan eens alle SP'ers die actief zijn in de vakbond bijeenbrengen en laten we hun dan eens vragen hoe het staat met de linkse oppositie in de vakbeweging. Agnes, wat vind je ervan?"

Martijn Stekelenburg, Nieuwegein: “Ik wil de commissie bedanken en graag aandacht vragen voor amendement 66: over het begeleiden van nieuwe afdelingen en fracties. Ik vind dat de verantwoordelijkheid iets te makkelijk bij de fractie zelf en de moederafdeling wordt gelegd. Die ondersteuning moet uit het scholingsteam komen, de moederafdeling heeft het soms lokaal al druk genoeg. Wanneer het scholings-team voor die ondersteuning zorgt, dan gaat het allemaal veel sneller en vooral effectiever.”

VIERDE INTERMEZZO: IRAK

De congresgangers krijgen een filmpje te zien over de oorlog in Irak en de vrees van regeringsleiders om een onderzoek te doen naar de motieven en noodzaak van deze oorlog. Vervolgens geeft Riet geeft dat het mogelijk is om amendementen in te trekken; dat moet men officieel doen bij Marga en Lian. Hierna geeft zij het woord aan de congrescommissie.

BEANTWOORDING DOOR CONGRESCOMMISSIE VAN TWEEDE TERMIJN

Beantwoording door Hans van Heijningen

“Ik wil beginnen met even iets recht te zetten. Wij hebben het advies “overnemen” in de hele serie bijgesteld, maar daar kan gewoon vrij over gestemd worden. Dus ook voor de afgevaardigden uit Eindhoven: over ieder voorstel kan gewoon vrij gestemd worden.

Het voorzitterschap van de Partijraad: we hebben het daar – dacht ik – uitgebreid over gehad, het lijkt me niet nuttig daar nog een keer op in te gaan. Het verslag van het Partijbestuur: voor zover zij besluiten neemt, doen wij er alles aan om die in verslagen naar buiten te brengen. We hebben wekelijks De Lijn en zetten wat we besluiten om in acties. De verslagen worden niet op SPnet gezet vanwege strategische overwegingen, bijvoorbeeld verkiezingscampagnes. De regiovertegenwoordigers zijn er om jullie te informeren. Natuurlijk brengen we besluiten met veel plezier over naar jullie en het zou heel vreemd zijn als dat niet zo was.

Er is een misverstand over het congres en de Partijraad. Voor alle helderheid: het congres neemt besluiten, geeft richting aan en is leidinggevend. Wees niet bang voor een Partijraad waarin alle besluiten van dit congres worden teruggedraaid. Dat is volstrekt onzinnig. Laat voor iedereen helder zijn dat wij vandaag besluiten nemen die hard staan voor de komende twee jaar. Als het gaat om mediation en hoe om te gaan met conflicten, dan moge het duidelijk zijn dat het Partijbestuur er alles aan doet om conflicten te vermijden. Als zij zich wel voordoen zoeken we een passende oplossing. In dat kader is het de verantwoordelijkheid van het Partijbestuur om verstandig om te gaan met problemen. We hebben het eerder gehad over het instrumentarium en de spelregels. Alle mogelijke instrumenten zitten in onze gereedschapskist, en daar maken we gebruik van als dat zinvol is.

Wat betreft werkgeversorganisaties in motie 3: we hebben daar nog eens naar gekeken en nemen die motie over. De ongevallenverzekering: als je die gaat afsluiten voor 50.0000 leden kom je uit op astronomische bedragen. Tot nog toe zeggen wij: als er een ongelukje gebeurd, in de orde van grote als het vallen van een trapje, dan zoeken we natuurlijk een passende oplossing en springen we in de directe omgeving bij. De IMF en de Wereldbank: wij steunen motie 1 en dat is volgens ons de juiste strekking, daar kunnen we ons onverkort aan vasthouden.

Als het gaat om de discussie vandaag: in het kort hebben we vandaag gedaan wat we de afgelopen maanden op alle niveaus hebben gedaan. Dit is een voorbeeld hoe je onderling tot een vorm van discussie en besluitvorming kunt komen, waarop je eindigt met een hoger niveau dan aan het begin van de dag. Wij hopen dan ook dat deze dag positief kan eindigen. En ik wil graag een beroep doen op degenen bij wiens

moties wij ons in de strekking kunnen vinden, maar die we niet geheel overnemen: kijk of het mogelijk is om amendementen in te trekken, maar dat is geheel jullie eigen verantwoordelijkheid.”

Beantwoording door Nico Heijmans

“Beste partijgenoten, er zijn een paar zaken die ik wil behandelen. Floor van Lamoen zegt: een kerngroep moet ook één keer per twee maanden bijeen kunnen komen, omdat we geen vergaderclub zijn. Dat klopt, maar de kerngroep komt bijeen op basis van de actualiteit en onderneemt op basis daarvan actie. Als zij dat eens per twee maanden zou doen, verliest de kerngroep haar actualiteit.

Amendement 104 over de kandidatencommissie: dat is toch echt de verantwoordelijkheid van de regioconferentie, zij bepaalt de benoeming en de keuze van de regiovertegenwoordiger. Amendement 103: we hebben er nog een keer goed naar gekeken en we willen dit amendement overnemen. Amendement 138 over het onderzoek naar het verloop van regiovertegenwoordigers: ik zou willen zeggen dat dat niet nodig is; we hebben net nieuwe mensen gekozen. We hebben daarbij vastgesteld dat we meer moeten investeren in het begeleiden en coachen. Wij denken dat we al voldoende weten wat eraan schortte in het verleden en beloven dit beter te zullen doen. Het laatste dat ik wil noemen is amendement 130, over een verantwoordelijke voor het vrijwilligersbeleid: het is onmogelijk om landelijk verantwoordelijk te zijn voor het afdelingsbeleid; de afdelingen moeten het doen.”

Beantwoording door Agnes Kant

“Amendement 22: de strekking nemen we over. Ik had al toegezegd dat er een update komt van onze nota over integratie. Wij nemen niet het hele amendement over, omdat dit wel erg specifiek is. Ineke zei al dat zij erover wil kunnen meepraten. Daarvan gaat de suggestie uit dat dit niet kan, en die suggestie wijs ik eerlijk gezegd af. In de afdelingen kun je er ook echt over meepraten, altijd en overal, als de update er is; natuurlijk gaat het dan de afdeling en de partij in. Het idee waaraan we werken, daarover zijn we het eens. Hetzelfde geldt voor het betrekken van migranten bij de partij; juist in Rotterdam wordt daar hard aan gewerkt. Dat is prima. Ik heb niet gesuggereerd dat een werkgroep geen goede vorm kan zijn daarvoor; dat kan best. Maar in de praktijk is gebleken dat vooral het werken in de wijken tot nu toe de beste manier is om migranten bij de partij te betrekken. Een werkgroep kan ook, maar amendement 24 – dat de werkgroep op zich als doel stelt – lijkt mij niet de goede weg. Het doel is meer migranten erbij betrekken; daar zijn we al volop mee bezig en laten we dat blijven doen.

Amendement 6 over de homo-emancipatie: daar heb ik inderdaad niets over gezegd. Het doel is een goed doel; de duidelijke profilering is heel goed. Maar ook hier geldt dat de invulling wel erg specifiek is, namelijk specifiek scholingsmateriaal: als we zo beginnen kunnen we overal apart materiaal over maken; dat is niet nuttig. Het doel hierachter steunen we van harte. En de mensen die achter deze amendementen zitten, zijn daar volop mee bezig, dus succes met de strijd! Ook hiervoor geldt, prima dat wij ons hiermee laten zien, maar apart, niet samen.

Over de themagroepen: ik dacht dat ik dat vrij helder had uitgelegd; dat doen we als er aanleiding toe is, maar vastleggen lijkt me niet verstandig. Omstandigheden kunnen altijd veranderen. We doen het daar waar nodig is; anders heb je het risico van een praatgroepje en dat moeten wij niet hebben in onze club. Een voorbeeld hiervan is “Zorg voor iedereen”: dat liep goed, maar een duidelijk doel ontbrak. Toen er een doel was en er een actie op poten moest worden gezet, werd deze groep pas echt effectief. Mensen bijeenbrengen als het een doel heeft, doen we ook waar het de vakbonden betreft. Goed idee om alle SP'ers die actief zijn bij de vakbonden bijeen te brengen; dat is ook precies de reden waarom dit al gebeurd is en waarom we dat ook zullen blijven doen.

Voor Atte uit Amsterdam: wat ik niet zo goed begrijp is waarom je de thuiszorg noemt als voorbeeld van dingen waarvan je de landelijke coördinatie niet ziet. Dat vind ik niet zo'n goed voorbeeld. Want als er een onderwerp is, waar we op dit moment als partij vol in gaan, is het de uitverkoop van de thuiszorg. Naast de landelijke actie zou ik graag zien dat jullie ook lokaal met de thuiszorg aan de slag gaan. Een aantal afdelingen hebben dat ook al gedaan en organiseren actieavonden. Ga daar volop mee door: ook in jouw plaats speelt dit probleem. Dus haal mensen bijeen en voer die acties. Landelijk zijn wij ons nu aan het beraden wat de volgende stap moet zijn, want het probleem is nog lang niet opgelost. Den Haag sluit zijn ogen, en als we niet uitkijken zetten we een heel goed systeem op het spel. Een goedwerkende thuiszorg moeten we niet met het badwater laten weggelopen. Wij zullen dan ook niet stoppen voordat dit probleem uit de wereld is.

Dan tot slot het voorstel dat de algemeen secretaris een politieke functie moet worden, dat Hans vergeeten is om te doen, maar dat voor hem ook een beetje vervelend is. Natuurlijk is de secretaris een politieke

functie; dat is niet een of andere regelneef. Dat is een politieke man die daar zit. Maar zal ik jullie eens iets zeggen? Alle functies in de partij zijn politieke functies!”

Beantwoording door Vincent Mulder

“Nog een paar zaken over scholing. Allereerst het voorstel van Heuvelrug over de scholing van commissieleden. De afwijzing komt voort uit feit dat commissieleden een gruwelnaam is, want je hebt ook steunfractieleden, fractievolgers, schaduwfractievolgers, en ga zo maar door. Maar natuurlijk willen we voor een officieel benoemd commissielid scholing openstellen. Laten we dit voorstel alleen niet overnemen, want dan moet die vreselijk term in ons congresstuk!

Dan tegen Den Bosch, over internetfora voor raadsleden: op zich een sympathiek voorstel, maar de aarzelendheid zit ‘m in het medium; dat kan heel snel verkeerd gebruikt worden. Ik zie onmiddellijk de hobbyisten onder de raadsleden dagen en uren achter het internet zetten. Het voorstel van de commissie is om het te gaan onderzoeken, en als we in staat zijn een goede modus te vinden en het te laten werken, dan stellen we het in.

Over de regiovertegenwoordigers: Rheden maakt zich terecht zorgen om de belasting. Ik kan niets anders doen dan zeggen wat we al zeggen: we gaan ze regelmatig bijeenbrengen om bij te praten, bij te sturen en van elkaar te leren. Dat is de toezegging. Als zij aangeven dat de taken te veel zijn, gaan we daar goed naar kijken. Dan over het grote verkoop van kaderleden en leden. We hebben voorgesteld om alle nieuwgekozen voorzitters en secretarissen bijeen te roepen om hen bij te spijkeren; nu is de overdracht vaak slecht, en daarom is er extra aandacht vanuit het scholingsteam. Nieuwegein vraagt om nieuwe fracties op maat te scholen, want zij hebben het zo moeilijk. Dat is zo, maar scholing is met name nodig nadat de raad gevormd is. Nu beginnen we met coachen, selecteren en scholen; zo proberen we problemen te voorkomen. Juist Nieuwegein weet uit ervaring dat wij echt op maat scholen. Dan ten slotte, laat er geen misverstand over bestaan: het scholingsteam is niet de enige scholende groep binnen de partij, ook afdelingen moeten zelf scholen. We gaan afdelingen juist aanzetten uit het bestuur en de fractie scholingsbegeleiders te vinden. Al in december zullen we, als scholingsteam, daartoe een voorstel doen.”

Beantwoording door Marga van Broekhoven

“Niet voor niets heb ik net van de gelegenheid gebruik gemaakt om de afdrachtregeling nog eens goed uit te leggen. Ik herhaal het dus nog eens: het is geen inkomensregeling. Laten we ons aan de regel houden, dat we op maat compenseren en kijken naar omstandigheden. Daar willen wij het voorlopig bij laten. Om Harry Sangers uit de Bilt, die zegt dat we een geschil niet moeten overlaten aan de penningmeester en het raadslid, gerust te stellen: bijna altijd komen we uit ingewikkelde zaken. Als we er niet uitkomen, is het vaak een politiek probleem of zijn mensen niet goed genoeg voorgelicht. Dat moeten de afdelingen zich serieus realiseren: dat die voorlichting en informatie belangrijk is. Bijna altijd is er de mogelijkheid om er samen uit te komen; is dat niet het geval, dan hebben we een commissie van het Partijbestuur die erop toeziet dat de regeling goed wordt toegepast en kijkt hoe problemen opgelost kunnen worden. Wij zijn er geen voorstander van om alle geschillen op een hoop te gooien, zoals Co Waalen uit Tilburg voorstelt. Wat betreft de laatste opmerking ten aanzien van het voorstel om het onderscheid bij grote gemeenten op te heffen. Dat is aan de orde geweest, maar de Partijraad was daar niet voor. In maart 2007 bij de evaluatie heeft Partijraad weer tegengestemd. Mochten er bij de evaluatie in 2008 andere standpunten zijn, dan zal dat blijken uit de Partijraadstemming dan. Ik denk niet dat wij hier nu over moeten besluiten.”

Riet bedankt de leden van de congrescommissie en geeft aan dat er zo begonnen gaat worden met de stemmingen.

VIJFDE INTERMEZZO: “BEDANKT MARGA VAN BROEKHOVEN!”

Dit intermezzo staat volledig in het teken van het afscheid van onze penningmeester Marga. Tiny Kox krijgt het woord:

“En toch is het een beetje vreemd dat als we nu Marga van Broekhoven zien, en we horen Pink Floyd “Money” zingen, dat u dan begint te klappen. U begrijpt het misverstand wel. Maar omdat dit toch de laatste dag van Marga van Broekhoven als lid van het Partijbestuur is, kan ik het hier wel onthullen: Marga is al erg lang onze penningmeester, maar ze heeft helemaal niks met ‘money’, helemaal niks! Marga heeft iets met mensen. En dat heeft ze al erg lang. En ik weet het, ik ken haar al 30 jaar. Ik ben inmiddels een heel stuk ouder geworden, maar Marga is nog net zo jong als toen ze ergens in de jaren ’70 bij de SP kwam. Ik kan uit eigen ervaring vertellen dat onze penningmeester in al die jaren niets van een boekhouder of cententeller had. Alle boekhouders en cententellers in de zaal die vinden dat ze een eerzaam beroep hebben, mijn excuses daarvoor. Maar onze penningmeester was altijd bezig met mensen: zij was iemand die met behulp van geld mensen in onze partij beter kon laten functioneren. Marga van Broekhoven als penningmeester. Het zal raar zijn daar straks iemand voor in te vullen. Je moet dat ook in z’n historie zien. Marga begon met een sigarenkistje, daar zat het geld in, en dan telde ze: dat kan wel, of dat kan niet. Nu is ze de penningmeester geworden van de klus van de SP. Het gaat niet meer over duizenden guldens, maar over miljoenen euro’s. Dat betekent ook de verantwoordelijkheid om dat geld te beheren, en dus dat Marga de hele ontwikkeling heeft doorgemaakt van een schriftje, waarin de guldens verdeeld worden, naar een jaarbegroting en een jaarrekening van miljoenen, die door accountants wordt gecontroleerd en die we zelfs binnenkort op internet gaan zetten: veel leesplezier. Veel organisaties maken de fout dat ze de kat op het spek binden; als je over geld praat, kun je niet voorzichtig genoeg zijn. Als je geld te beheren hebt, zou mijn advies zijn: zoek iemand als Marga van Broekhoven en zet die op je portemonnee neer, dan blijft er nog iets over van je centen. Want dat is waar we het over hebben: onze centen. We hebben het over onze contributies, afdrachten en subsidies. Dat we in al die jaren ook financieel groot zijn geworden, en een bijzondere partij zijn, danken we voor een groot deel aan het meisje uit Dongen, hier op de eerste rij.

Marga heeft daarstraks nog gezegd: “Geld maakt niet gelukkig.” Het is heel goed om je dat te realiseren, daar zijn heel andere dingen voor nodig. Het is wel gelukkig als je geld hebt om dingen te doen waar je mensen gelukkig mee kunt maken. Dat is denk ik de afgelopen jaren ons beleid geweest, met aan het roer Marga, die ervoor zorgde dat we de daad werkelijk bij het woord voegden. Zodat we de middelen, die we samen bij elkaar hebben gebracht, ook samen konden besteden. Zuinigheid, vleit, inzet, inzicht: het past allemaal bij dit kind uit een grote familie, waar zij leerde dat dit belangrijke deugden zijn. Dames en heren, ik kan u vertellen dat Marga van Broekhoven volgens mij de beste penningmeester ooit is. Hier ligt meteen de uitdaging voor haar opvolger of opvolgster, want het zal geen eenvoudige taak zijn om haar te overtreffen. Ze was de beste penningmeester ooit, een keurige bestuurder, een actieve SP’er, nooit te beroerd om zelf ook de dingen te doen die we als bestuur voorstelden. Maar, beste mensen, Marga is ook een schat van een mens. Ik kan het hier zeggen: mijn vrouw zit in de zaal, maar ik hou van Marga. Ik hou van Marga, mijn enige probleem is dat er nog 1100 anderen zijn die dat ook doen, en dat maakt het een beetje complex! Maar in al die jaren dat Marga onze partij heeft gediend, is ze altijd ook iemand geweest om van te houden. En daar zijn we erg blij mee, dat je dat gedaan hebt. We vinden het erg dat je stopt, maar je hebt er al het recht op na al die jaren van dienst voor onze partij. Het is goed dat je er zo lang was en dat je nog actief blijft binnen de partij. Daarvoor willen we je bedanken. Dat past natuurlijk. Daarvoor geven we je cadeaus, dat gaat ten koste van de kas, maar dat is voor jouw opvolger. Het eerste cadeau is om samen met je grote liefde – hij zit ook in de zaal – er samen een aantal dagen op uit te trekken naar een mooie stad (niet Brussel) om even af te kicken van het jaren op onze centen passen! Het tweede cadeau betreft ook een man waar je iets mee hebt, maar dat is een stille liefde. Marga heeft, het mag gezegd worden, een

stille liefde. Die hebben we speciaal voor haar ergens weggeplukt, vanuit het verre Brabant, om speciaal alleen maar voor jou zijn stille liefde voor jou te betuigen: Gerard van Maasakkers!”

Speciaal voor Marga zingt Gerard van Maasakkers het lied “Cis Verdonk”.

Jan Marijnissen: “Ik heb het deze keer in ieder geval droog gehouden bij dit lied, maar wij Brabanders verstaan het dan ook helemaal! Dames en heren, het derde cadeau is de Gouden Tomaat!”

Marga van Broekhoven: “Ik heb helemaal geen speech voorbereid, want ik ga weg, maar ik ga ook weer niet weg. Allemaal bedankt, we zijn een fantastische partij, wat wij opgebouwd hebben, dat hebben we alleen samen kunnen doen. Dat zei ik altijd bij de begroting en de jaarrekening: dank je wel voor het vertrouwen, want we kunnen het alleen maar samen doen. Allemaal hartstikke bedankt en tot heel gauw weer!”

STEMMING AMENDEMENTEN, MOTIES EN CONGRESSTUK

Het stembureau bestaat uit de voorzitter Jean-Louis van Os, Remine Alberts en Tim van Houten. Er zal worden gestemd over alle amendementen, moties en het congresstuk in het algemeen.

De ingetrokken amendementen zijn: 10, 11, 17, 20, 21, 23, 33, 34, 38, 39, 47, 61, 73, 86, 112, 113, 122, 129, 133, 134, 138, 150, 155, 156, 196, 201, 219 en 279.

De aangenomen amendementen zijn: 5, 7, 22, 25, 26, 27, 28, 31, 36, 41, 46, 56, 60, 62, 63, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 74, 79, 82, 91, 92, 95, 98, 101, 102, 103, 106, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 123, 124, 125, 139, 141, 145, 157, 169, 170, 171, 174, 175, 176, 189, 190, 205, 212, 213, 239, 248, 252, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 269, 277 en 278.

Bij amendement 79 was een hoofdelijke stemming nodig. Er waren 395 stemmen voor en 377 tegen, waarmee ook dit amendement is aangenomen.

De afgewezen amendementen zijn: 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 24, 29, 30, 32, 35, 37, 40, 42, 43, 44, 45, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 59, 65, 66, 70, 75, 76, 77, 78, 80, 81, 83, 84, 85, 87, 88, 89, 90, 93, 94, 96, 97, 99, 100, 104, 105, 107, 108, 109, 110, 111, 114, 126, 127, 128, 130, 131, 132, 135, 136, 137, 140, 142, 143, 144, 146, 147, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 172, 173, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 191, 192, 193, 194, 195, 197, 198, 199, 200, 202, 203, 204, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 214, 215, 216, 217, 218, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 249, 250, 251, 253, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 270, 271, 272, 273, 275 en 276.

De aangenomen moties zijn: 1, 3 en 4.

De afgewezen moties zijn: 2, 5, 6, 7 en 8.

Vervolgens wordt er gestemd over het gehele congresstuk: het wordt aangenomen.

Tot slot zijn er drie actuele moties ingediend, die alle drie zijn aangenomen: twee moties van Groningen over het kraakverbod en de afdrachtregeling, die zelfs met luid gejuich aangenomen wordt.

VERKIEZING PARTIJBESTUUR

Wat nog rest is de verkiezing van het Partijbestuur.

Gekozen zijn:

Herman Beekers: 757 stemmen

Riet de Wit-Romans: 765 stemmen

Ingrid Gyömörei-Agelink: 656 stemmen

Renske Leijten: 719 stemmen

Kevin Levie: 718 stemmen

Vincent Mulder: 707 stemmen

Manja Smits: 744 stemmen

Sjoerd Uitslag: 602 stemmen

Paul Ulenbelt: 731 stemmen

Rosita van Gijlswijk: 710 stemmen

Hans van Leeuwen: 704 stemmen

Ronald van Raak: 768 stemmen

Bart Vermeulen: 629 stemmen

Niet gekozen zijn:

Pieter Koning: 152 stemmen

Anne-Marie Mineur: 455 stemmen

Bert Peterse: 556 stemmen

Voor de functie van algemeen secretaris zijn er 853 stemmen uitgebracht; er waren 2 ongeldige stemmen, 32 blanco stemmen, 54 stemmen voor Alfred Wams en 765 voor Hans van Heijningen. Hiermee zal Hans van Heijningen voor nog een periode onze algemeen secretaris zijn.

Voor de functie van Partijvoorzitter zijn 858 stemmen uitgebracht, met 12 ongeldige stemmen; 42 personen stemden blanco; 804 stemmen gingen naar Jan Marijnissen, waarmee ook hij voor een nieuwe termijn in functie is gekozen.

Riet de Wit bedankt iedereen die heeft meegewerkt aan het 15e congres in de Van Nelle Ontwerpfabriek, de leden van het stembureau, de leden van de congrescommissie en alle mensen die voor en achter de schermen gewerkt hebben, onder leiding van Paul Peters. Ook bedankt zij de gasten en de afgevaardigden. "Ik hoop dat u het net als wij een heel inspirerend congres heeft gevonden en dat u met de besluiten die wij vandaag hebben genomen morgen aan de slag kunnen gaan."

AFSLUITENDE TOESPRAAK VAN JAN MARIJNISSEN

“Beste Partijgenoten! Hartelijk dank voor het hernieuwde vertrouwen. Het is een eer om voorzitter te mogen zijn van de beste partij van Nederland. Precies één jaar geleden boekten we een grote overwinning. Eén op de zes kiezers gaf zijn stem aan onze partij. Als het om het ledental gaat waren we al de derde partij van het land. Vanaf 22 november 2006 zijn we ook de derde partij als het gaat om het vertrouwen onder de bevolking. De SP is een grote partij geworden. Niet alleen landelijk, maar ook in veel steden en provincies. En dat heeft gevolgen. Veel nieuwe leden; veel nieuwe afdelingen; veel nieuwe volksvertegenwoordigers, in de raden, in de staten en in de Eerste en Tweede Kamer.

In veruit de meeste gevallen hebben we die groei prima kunnen verwerken. In sommige plaatsen zijn de dingen wat te snel gegaan en zijn we tegen problemen aangelopen. Problemen die meestal goed konden worden opgelost, maar in sommige gevallen tot conflicten hebben geleid. Dat is helemaal niet erg, dat komt in de beste kringen voor. Al blijft het jammer dat we van sommigen afscheid hebben moeten nemen. Maar iedereen heeft het recht op enig moment tot de conclusie te komen dat de SP bij nader inzien toch niet echt bij ‘m past. In de afgelopen maanden is de partij van alle kanten tegen het licht gehouden. En dat is goed. Wij hebben immers niks te verbergen. Ik hoop de pers dan ook voortaan op de Partijraad te mogen ontmoeten. Mijn stelling is: wij zijn de meest democratische partij van Nederland, formeel én informeel.

Betekent dit dat er bij ons geen fouten worden gemaakt? Nee, natuurlijk niet. In de werkplaats waar ik werkte hing een bordje: “Wie werkt maakt fouten; er zijn mensen die geen fouten maken.” Vandaag hebben we weer nieuwe verbeteringen aangebracht in onze organisatie. Een heel belangrijk besluit is het besluit om de Partijraad voortaan zes maal in plaats van vier maal per jaar te houden.

De Partijraad is ons eigen parlement. Op de Partijraad treffen alle geledingen van de partij elkaar. De beslissingen worden genomen door de 150 afgevaardigden. Zij zijn dan ook gekozen: het Partijbestuur door het congres, de regiovertegenwoordigers door de regio's en de afdelingsvoorzitters door de leden van de afdelingen. Het gewicht van de stemmen van de afdelingen is een veelvoud van het gewicht van de stemmen van het Partijbestuur. Wij hebben onze democratie net zo ingericht als de parlementaire democratie waar we zo trots op zijn.

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. Onze organisatie wordt door iedereen – vriend en vijand – geroemd. Men is er jaloers op en we worden vaak als voorbeeld gesteld. We zijn er dan ook heel ver mee gekomen. Sommigen vragen zich af: wat is toch het geheim van de SP? Tegen die mensen kan ik zeggen: er is geen geheim. Luister en kijk goed, en u ziet het vanzelf! Zorg voor duidelijke uitgangspunten, een filosofie; kom met een gezamenlijke visie; formuleer op basis daarvan uw heldere standpunten; zorg voor een solide organisatie waarbinnen iedereen kan meedoen en meebeslissen; zorg voor discussie, maar zorg ook voor eenheid; en heel belangrijk, laat het niet bij mooie woorden, maar wees ook actief en stel een daad.

Wij zijn idealisten met ideeën. Wij willen werken aan meer menselijke waardigheid, meer gelijkwaardigheid en meer solidariteit. Dat is ons ideaal. Maar we hebben ook ideeën. We blijven niet hangen in brave en vromen wensen; we formuleren onze standpunten en eisen, en strijden daarvoor. Vóór het behoud van thuiszorg; voor menselijke herkeuringen in de WAO; voor ontslagbescherming voor werknemers; voor onderzoek naar de oorlog in Irak; voor hulp aan Afghanistan, en dus voor het stoppen van de oorlog daar; voor eerlijke inkomenspolitiek; voor een referendum over de nieuwe Europese Grondwet; voor een oorlogsverklaring aan de bureaucratie; voor strijd voor de menselijke maat; voor een harde aanpak van de segregatie; voor een kordate aanpak van de woningnood; voor een beleid dat de veiligheid in de wijken en in de centra vergroot.

Nogmaals, dit zijn geen vrome wensen. Dit zijn de eisen die wij stellen aan een beschaafde samenleving, een samenleving die nu twee keer zo rijk is als vijftig jaar geleden. De eisen die wij stellen zijn realistisch. Daarom is ons motto ook: "Een beter Nederland voor hetzelfde geld!" Maar je moet er wel voor durven en willen kiezen.

Het nieuwe kabinet van CDA, PvdA en CU lukt het niet het vertrouwen van de bevolking te verwerven. Slechts één op de drie mensen heeft vertrouwen in de vierde ploeg van Balkenende. De 100-dagen bus-tour was een pr-stunt waar de mensen snel doorheen prikten. Nadien hebben we alleen maar woorden over ons heen gehad, en brieven, en nota's, en plannen, en commissies. De mensen met de hoge salarissen worden in bescherming genomen door dit kabinet, maar de mensen met hoge ziektekosten mogen deze niet meer aftrekken van de belastingen. Het onderwijs krijgt nog steeds niet de aandacht en het geld waarop het recht heeft. Het 'extra' geld dat Plasterk in het vooruitzicht heeft gesteld is een sigaar uit eigen doos. Omdat de rekening wordt gepresenteerd aan de studenten en de leerkrachten.

De economie draait als een tierelier, maar aan de armoede van één op de tien huishoudens gaat het kabinet voorbij. Na bijna één jaar Balkenende IV kunnen we stellen dat dit 'het kabinet van de gemiste kansen' is. Het blijft pappen en nathouden, zonder visie, zonder daadkracht. Het is het kabinet met twee zielen in één borst. CDA en PvdA lusten elkaar niet. De PvdA is bang voor de groei van de SP (heel verstandig), en het CDA is op jacht naar de stemmen van rechts. En dat kan natuurlijk niet tegelijkertijd. Twee jaar voor de laatste verkiezingen heb ik de PvdA uitgenodigd een sociale alliantie te sluiten, samen met de SP en maatschappelijke organisaties. Die uitgestoken hand is toen door Wouter Bos afgeslagen. Een historische kans om het beleid echt menselijker en socialer te maken ging daarmee verloren. Voor Balkenende was het vervolgens een koud kunstje om links uit elkaar te spelen.

Nu is het maximaal drie jaar voordat er weer verkiezingen zijn, en ik nodig nu reeds alle progressieve partijen en organisaties in ons land uit om samen te gaan werken aan een 25-puntenplan voor de volgende verkiezingen en de volgende regering. Er moet een Nieuwe Coalitie komen: een coalitie die daadwerkelijk de wederopbouw ter hand neemt. De mensen hebben dan eindelijk een keuze, een keuze tussen liberaler of socialer. De puinhopen van paars zijn nog steeds overal zichtbaar: in het verwaarloosde openbaar vervoer, de stagnerende huizenmarkt, de verrommeling van het landschap; de verdieping van de tweedeling; de marktwerking in de zorg; de stiefmoederlijke behandeling van het onderwijs.

Voor echte wederopbouw is de SP nodig. Wij nodigen alle progressieve mensen en organisaties uit om samen met ons te werken aan een alternatief dat ons land menselijker en socialer maakt.

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. Daarmee zijn we ook een reëel gevaar geworden voor de andere partijen. Dat leidt tot een verscherping van het debat. En dat is prima. Dat kan alleen maar de duidelijkheid ten goede komen. Maar wie het wel erg bont maakt is minister Ter Horst. Deze PvdA-minister wil zes wetten aanpassen om het illegaal te maken dat wij een afdrachtregeling hebben afgesproken voor onze volksvertegenwoordigers. Door middel van gelegenheidswetgeving wil ze zich bemoeien met de interne aangelegenheden van een succesvolle concurrent. Dat grenst aan machtsmisbruik. Gevolg van haar actie zal niet zijn dat er een einde komt aan die regeling, want daar kan de minister helemaal niks tegen doen. Nee, belangrijkste gevolg is dat iedereen nu weet dat wij in ieder geval géén zakkenvullers zijn.

Dan de zogenaamde onthulling dat de SP fors leden zou verliezen. Inderdaad, wij verliezen elk jaar wel leden, ook dit jaar. Het is het gewone verloop dat elke levende organisatie kent. Bij het saldo gaat het echter ook om de aanwas van nieuwe leden. Omdat we dit jaar vooral hebben gebruikt voor interne reflectie en discussie en minder voor werving, is die aanwas wat achtergebleven. Het gevolg is dat we nu een paar honderd leden minder hebben dan op 1 januari. En daar gaan we dus wat aan doen. Maandag stuur ik naar alle leden een oproep om nog vóór 1 januari één nieuw lid te werven. Als 50.000 leden dat doen, zijn we in 2008 in één klap de grootste partij! Er zijn 1,6 miljoen Nederlanders die de SP de beste partij vinden. Dan moet het toch mogelijk zijn dat we het jaar wederom afsluiten met een dikke plus...

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. De SP won de drie laatste verkiezingen, maar we wonnen nog veel meer. Er was geen prijs of hij werd gegeven aan de SP: het beste politieke weblog; de beste campagne; de beste huisstijl; de beste politici, noem maar op. Dat was wel heel erg veel eer. Het was goed dat we toen al dat Hosanna hebben gerelativeerd. Immers, wij wisten dat er hard gewerkt moet worden om alles op orde te hebben en te houden. Ik hoop dat iedereen datzelfde relativiseringsvermogen aan de dag kan leggen nu de partij aan de beurt is geschoren te worden. Zeker, het gaat er soms hard aan

toe en soms wordt de werkelijkheid geweld aan gedaan, maar blijf alles wel in perspectief zien. Al valt dat niet altijd mee...

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. In steeds meer steden maken we deel uit van het college van Burgemeester en Wethouders. Het had in de lijn van de wil van de kiezers gelegen wanneer we in maart in een aantal provincies waren toegetreden tot de colleges van Gedeputeerde Staten. Maar we stuitten op de onwil van CDA, PvdA en VVD. Zij hielden de macht liever voor zichzelf. Soms mocht GL, soms de CU aanschuiven. Eerder hebben we dat ook in gemeenten meegemaakt. Maar uiteindelijk konden ze ons toch niet blijvend buiten houden. Dat zal ook zo zijn in de provincies en in de landelijke politiek. Want ook daar hebben we gemerkt dat het CDA de SP er per se niet bij wilde hebben. De PvdA kon daar blijkbaar mee leven en zo werd de CU de reddende engel die voor een parlementaire meerderheid mocht zorgen.

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. De groei van de partij maakt dat de zittende macht – die tot nu toe de baantjes onderling verdeelde – uiteindelijk de nieuwkomer SP niet langer buiten de deur kan houden. Elk onderzoek wijst uit dat de mensen het menselijker en socialer willen in ons land. Wij zijn de enige partij die daarvoor kan zorgen. Vanaf nu maken we ons op voor een nieuwe doorbraak, de doorbraak naar de ivoren torens van de macht. Niet als doel in zich, maar om ze open te breken, om de dingen te bereiken waar we ons al zó lang en zó intensief voor inzetten: een sociaal beleid en de menselijke maat. Dat betekent wel dat we behalve aan uitbreiding ook moeten werken aan kwaliteit. Op veel terreinen kunnen we beter. En het is daarom dat we vandaag hebben afgesproken meer te gaan doen aan scholing en opleiding. Regeren is vooruitzien. Maar vooruitzien is nodig om te kunnen regeren.

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. We zitten dan nu weliswaar niet in de regering, maar het vak met 25 SP'ers dat er nu zit heeft invloed. Reken maar van yes! Donderdag was het debat over het ontslagrecht. Door vrijwel alle fracties werd de ommezwaai van de PvdA toegeschreven aan het grote gewicht dat de groeiende SP in de weegschaal legt. Een interessante waarneming. Iets dat wij, bescheiden als we zijn, nooit zelf zouden zeggen natuurlijk.

Partijgenoten, vandaag hebben jullie een nieuw Partijbestuur gekozen. Omdat er nieuwkomers zijn, zijn er ook vertrekkende mensen. Marga van Broekhoven, Anna de Groot, Cor Vergeer, Driek van Vugt, Jeroen Zonneveld, Hennie Hemmes, Margriet Bleijenberg, Henk van Gerven, Betty van Lieshout, Harre van der Nat, Peter Romijn, en Nathalie de Rooij, graag wil ik jullie namens ons allen hier bedanken voor jullie inzet.

Ook wil ik alle mensen bedanken die bij de voorbereidingen van dit congres betrokken zijn geweest: in het bijzonder de leden van de congrescommissie die heel erg goed hebben geluisterd naar de leden, en alle mensen die deze dag hebben georganiseerd.

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen. Met de besluiten van vandaag komt er een voorlopig einde aan een half jaar discussie over de ideeën, aanpak en organisatie van de SP. Een voorlopig einde, want het debat gaat door, gaat altijd door. We moeten niet proberen vast te houden aan wat overleefd is. We moeten ons permanent vernieuwen. Niet onze idealen en uitgangspunten: die vormen het wezen van de partij, de kern waar alles om draait. Maar wel onze organisatie en aanpak. In deze moet de praktijk de scherprechter zijn: wat werkt ontwikkelen we verder; wat niet werkt of niet meer werkt vervangen we door iets beters.

Met altijd dat éne doel voor ogen: werktuig zijn in de handen van de mensen voor wie we op de bres staan. Niet in de zin van “roept u maar, wij nemen het over”, maar in de zin dat hún belangen altijd voorop dienen te staan. Tony Benn zei ooit: “De macht wil altijd mensen de hoop ontnemen dat het morgen beter wordt, én duidelijk maken dat verzet geen zin heeft.” Hij heeft gelijk. En daarom is er een SP. Een SP die mensen hoop geeft, vertrouwen en perspectief. Een sterke SP die laat zien dat verzet wel degelijk zin heeft. Er wordt wel eens gezegd dat de SP een populistische partij is. Jazeker, wij zijn een volkse partij en daar zijn wij trots op. Daarom voelen ook zoveel mensen zich tot ons aangetrokken. Onze aanpak, onze doelen en onze woorden zijn helder als glas; mensen waarderen dat. Maar we zijn geen opportunisten, geen populistten in de zin van politici die de mensen naar de mond praten. Mensen naar de mond praten terwijl je weet dat het onjuist is, dat hoort niet bij de SP. Wij zijn idealisten met ideeën. Wij zijn toekomstgericht met een eigentijdse aanpak. Wij zijn pioniers van de vooruitgang en de rechtvaardigheid. De honden blaffen, de karavaan trekt verder...

De SP is een grote partij geworden. En dat heeft gevolgen.”

SP

www.sp.nl

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T. 010 243 55 55
F. 010 243 55 66

